

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/1088 van 10 mei 2016
in de zaak 1213/0078/A/5/0068

In zake:

1. de heer **Jaak SOORS**
2. mevrouw **Sonja SCHROOTEN**
3. de heer **Johan VANHAVERBEKE**
4. mevrouw **Martha HENDRICKX**

vertegenwoordigd door de heer Jaak SOORS, wonende te 3990 Peer (Grote Brogel), Weyerstraat 2
waar woonplaats wordt gekozen

5. de heer **Raymond SWENNEN**
6. mevrouw **Inge GOVEN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dominique MATTHYS
kantoor houdende te 9000 Gent, Opgeëistenlaan 8/0301
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

de nv **SPINDOR 1973**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Wim MERTENS
kantoor houdende te 3580 Beringen, Paalsesteenweg 81
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 10 oktober 2012, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 30 augustus 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Peer van 2 april 2012 niet ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor de nieuwbouw van een biovergistingsinstallatie bij een bestaand industrieel bedrijf.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 3990 Peer, Kaulillerweg 119 en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie A, nummers 94M 2, 94S 2, 94Z en 137H.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 1 oktober 2013, waar de behandeling van de vordering tot vernietiging op verzoek van de partijen is verdaagd naar de openbare zitting van 12 november 2013.

De kamervoorzitter heeft de tussenkomende partij verzocht haar standpunt schriftelijk uiteen te zetten in verband met de vraag naar het actueel belang van de verzoekende partijen, gelet op de tussen de partijen recent afgesloten overeenkomsten. De Raad heeft de verzoekende partijen en de verwerende partij dienvolgens de mogelijkheid gegeven daarop te reageren met een aanvullende nota.

Bij beschikking van 25 januari 2016 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen het beroep vervolgens toegewezen aan de vijfde kamer.

Bij tussenarrest van 26 januari 2016 heeft de voorzitter van de vijfde kamer de debatten heropend teneinde de behandeling van het beroep *ab initio* te hernemen voor de anders samengestelde zetel.

De partijen zijn opgeroepen om opnieuw te verschijnen op de openbare zitting van 16 februari 2016, waar de behandeling van de vordering tot vernietiging op verzoek van de tussenkomende partij is verdaagd naar de zitting van 8 maart 2016. De vordering tot vernietiging werd behandeld op de zitting van 8 maart 2016.

Kamervoorzitter Pieter Jan VERVOORT heeft verslag uitgebracht.

De heer Jaak SOORS die verschijnt voor de eerste tot en met vierde verzoekende partij, advocaat Dominique MATTHYS die verschijnt voor de vijfde en de zesde verzoekende partij, de heer Tom LOOSE die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Joris GEBRUERS die *loco* advocaat Wim MERTENS verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv SPINDOR 1973 verzoekt met een aangetekende brief van 4 december 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 19 februari 2013 de tussenkomende partij toelating verleend om in de debatten betreffende het ingestelde beroep tot vernietiging tussen te komen.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig werd ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. FEITEN

Op 16 december 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Peer een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de nieuwbouw van een biovergistingsinstallatie bij een bestaand industrieel bedrijf”*.

De voorgestelde biovergistingsinstallatie bestaat uit de nieuwbouw van:

- een loods met een oppervlakte van 1.992 m²;
- een garage met een oppervlakte van 200 m²;
- drie opslagbassins, waarvan twee vergisters met elk een oppervlakte van 755 m² en een digestaat met een oppervlakte van 314 m²;
- dertien silo's met een totale oppervlakte van 325 m².

Verder omvat de aanvraag ook nog de volgende werken :

- een losplaats met een oppervlakte van 57 m²;
- nieuw aan te leggen betonnen bedrijfsverharding, 2.265 m²;
- nieuw aan te leggen citerne voor de opvang van hemelwater;
- nieuwbouw van een noodfakkel;
- nieuwbouw van een wasstraat;
- nieuwbouw van een weegbrug;
- nieuw aan te leggen ontsluiting aan de openbare weg in klinkerverharding;
- aanleggen van een begroeide grond dam;
- uitvoeren van terreinaanlegwerken in functie van de geplande werken.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 22 maart 1978 vastgestelde gewestplan 'Neerpelt-Bree', gelegen in een gebied voor ambachtelijke bedrijven of voor kleine en middelgrote ondernemingen.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 15 mei 2007 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg 'Spindor', meer bepaald in industriegebied. Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 30 december 2011 tot en met 29 januari 2012, worden drie bezwaarschriften ingediend door de huidige verzoekende partijen.

De dienst Milieu-Milieuhygiëne-Duurzaamheid van de stad Peer brengt op 10 januari 2012 een advies uit.

Watering 'De Vreenebeek' brengt op 13 januari 2012 een gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos, afdeling Limburg brengt op 30 januari 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit dat luidt als volgt:

“ ...

Aanvraag

De aanvraag betreft de bouw en exploitatie van een biogasbedrijf bij een industriële textielspinnerij. De installatie zal op perceel Peer 3/b/94S2 gebouwd worden en zal bestaan uit een loods, een garage, drie opslagbassins (vergisters), silo's, wasstraat, weegbrug, noodfakkel, verhardingen, aansluitingen op de openbare weg, afvoervoorzieningen voor het hemelwater, terreinaanlegwerken i.f.v. de werken alsook een tijdelijke ontbossing met bestemmingswijziging als werfzone. Deze werfzone zal na voltooiing van de werken terug beplant worden als bufferzone (bos).

De vergistingsinstallatie zal een capaciteit hebben van 65.000 ton per jaar, bestaande uit energieteelten, organisch biologische afvalstoffen en secundaire grondstoffen. De opgewekte electriciteit zal deels in de energiecentrales, deels in de spinnerij en deels op het distributienet worden afgezet.

Terrein

De percelen hebben de bestemming zone voor kleine en middelgrote ondernemingen volgens het gewestplan Neerpelt-Bree.

Onderzoek

De installatie zal op 560 meter van het meest nabije EG-Vogelrichtlijngebied gelegen zijn. Op deze afstand verwachten we geen significante effecten van de werking van de installatie op dit richtlijngebied.

De grootste effecten zullen zich situeren in de productie van energieteelten voor de centrale, afkomstig van intensieve landbouw, mogelijk geteeld binnen de EG-Richtlijngebieden. Deze productie van energieteelten zal mogelijk effecten hebben op de beschermde natuurwaarden door biotoopverlies, vermesting en verzuring en het gebruik van pesticiden.

Deze mogelijk significant negatieve impact op het Natura 2000-netwerk is inherent aan de exploitatie van de installatie en moet onderzocht worden in de milieuvergunningsaanvraag.

In dit advies beperkten we ons tot de mogelijke impact van de aanleg van de nodige constructies. Die impact is zeer beperkt vermits de volledige installatie op de omheinde terreinen van het bedrijf wordt aangelegd. Dit gedeelte van het terrein is bedekt met gazon.

De beperkte kappingen waarvan sprake is in het voorliggend dossier zijn nodig omdat de bomen overhangen op de bedrijfsterreinen en de werken zo hinderen. Het gaat telkens om enkele bomen op een drietal beperkte locaties. Door de beperkte omvang van de kappingen is dit niet te beschouwen als een ontbossing, wel als dunning in het openbaar bos.

Deze dunning moet dan ook geregeld worden via een kapmachtiging voor openbaar bos, aangevraagd via het gemeentebestuur van Peer.

Besluit

Op basis van de gegevens uit het dossier geeft het Agentschap voor Natuur en Bos Limburg, in uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu en zijn uitvoeringsbesluiten, een positief advies voor de aanleg van een biovergistingsinstallatie, mits rekening gehouden wordt met de voorwaarden in het advies van ANB en dat deze voorwaarden opgenomen zijn in de vergunningsvoorwaarden.

Dit gunstig advies wordt gegeven onder de voorwaarde dat voor de kappingen in het openbaar bos een kapmachtiging wordt aangevraagd door het gemeentebestuur van Peer.

...

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 17 februari 2012 een gunstig advies uit.

De brandweer van de stad Bree brengt op 22 februari 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Peer verleent op 5 maart 2012 het volgende voorwaardelijk gunstig advies:

“ ...

Toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften

Stedenbouwkundige basisgegevens uit plannen van aanleg

Ligging volgens de plannen van aanleg + bijhorende voorschriften

Overwegende dat er voor het gebiedsdeel waarin het perceel begrepen is een door de Minister goedgekeurd bijzonder plan van aanleg ‘Spindor’ bestaat;

Overwegende dat het perceel niet gelegen is in een goedgekeurde niet vervallen verkaveling;

Overwegende dat het goed ligt in het gewestplan Neerpelt - Bree. (K.B. 22/03/ 1978);

Overwegende dat de gebieden bestemd voor ambachtelijke bedrijven en voor kleine en middelgrote ondernemingen mede bestemd zijn voor kleine opslagplaatsen van goederen, gebruikte voertuigen en schroot, met uitzondering van afvalproducten van schadelijke aard (artikel 8 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen);

Overwegende dat de bosgebieden de beboste of de te bebossen gebieden zijn, bestemd voor het bosbedrijf. Daarin zijn gebouwen toegelaten, noodzakelijk voor de exploitatie van en het toezicht op de bossen, evenals jagers- en vissershutten, op voorwaarde dat deze niet kunnen gebruikt worden als woonverblijf, al ware het maar tijdelijk. De overschakeling naar agrarisch gebied is toegestaan overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 van het Veldwetboek, betreffende de afbakening van de landbouw- en bosgebieden (artikel 12 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen);

Afwijkingsmogelijkheden

Volgens art. 4.4.1. van de Vlaamse Codex kunnen in een vergunning, na openbaar onderzoek, beperkte afwijkingen worden toegestaan op stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften met betrekking tot perceelsafmetingen, de

afmetingen en de inplanting van constructies, de dakvorm en de gebruikte materialen;

Overeenstemming met dit plan

Overwegende dat de aanvraag hiermee niet in overeenstemming is;

Afwijkingsbepalingen

- *Overwegende dat volgens de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg Spindor de inplanting van de gebouwen en constructies dient te gebeuren binnen de grafisch aangeduide zone op het bestemmingsplan wat inhoudt dat er steeds een afstand van 5m gerespecteerd dient te worden ten opzichte van de bufferzone (artikel 7) aangeduid op het bestemmingsplan; dat het ontwerp een afstand van de drie opslagbassins tot de bufferzone voorziet van 1m50; dat de loods op een afstand van 2m58 ingeplant wordt;*
- *Overwegende dat in functie van de toegang tot het perceel vanaf de openbare weg de groenstrook van minstens 2m breed onderbroken mag worden; dat de voorschriften echter stellen dat maximum twee toegangen zijn toegelaten die elk een maximum breedte van 5m hebben; dat er momenteel reeds drie toegangen tot het perceel aanwezig zijn; dat er in het nieuwe ontwerp een bijkomende toegang wordt aangevraagd gelegen aan de rechter perceelsgrens met een breedte van 7m;*

Verordeningen

Overwegende het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater;

Overwegende dat op 20 februari 2002 een gemeentelijke verordening inzake beplantingen werd goedgekeurd; dat deze verordening werd aangepast op 10 juli 2002;

Overwegende dat op 26-06-2008 een gemeentelijke stedenbouwkundige verordening betreffende groenschermen werd goedgekeurd;

Overwegende dat op 7 mei 2004 het energieprestatiedecreet werd goedgekeurd;

Overwegende het Besluit van de Vlaamse regering (d.d. 20 juli 2006) tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets, tot aanwijzing van de adviesinstantie en tot vaststelling van nadere regels voor de adviesprocedure bij de watertoets, vermeld in artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid dat in werking treedt op 10 november 2006;

Overwegende dat voldaan wordt aan de gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater;

Watertoets

Voor het betrokken project werd het watertoetsinstrument op internet doorlopen. De resultaten worden als bijlage toegevoegd. Daaruit volgt dat een positieve uitspraak mogelijk is indien de gewestelijke stedenbouwkundige verordening hemelwater wordt nageleefd. Volgens het dossier is er een hemelwateropvang voorzien, nl. een nieuw aan te leggen ondergrondse prefab betonnen citerne (10.000l) voor opvang en hergebruik van hemelwater, voorzien van een vaste pompinstallatie. Het overstort gaat naar een

nieuw aan te leggen infiltratievoorziening met een buffervolume van 152.630 liter. De bestaande hemelwateropvang (vijver) blijft behouden omdat de waterhuishouding van de bestaande gebouwen ongewijzigd blijft.

Andere zoneringgegevens van het goed

Overwegende dat de aanvraag gelegen is in (de nabijheid van) een "Ramsar"-gebied of vogelbeschermingsgebied (vastgesteld in toepassing van de EG-richtlijn 79/409/EEG van 02.04.79); dat het advies van het Agentschap Natuur en Bos werd aangevraagd op 22-12-2011;

Externe en interne adviezen

Overwegende dat het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij afgeleverd op 17-02-2012 gunstig is (zie bijlage);

Overwegende dat het advies van Watering de Vreenebeek afgeleverd op 13-01-2012 gunstig is (zie bijlage);

Overwegende dat het advies van het Agentschap Natuur en Bos afgeleverd op 30-01-2012 gunstig is onder voorwaarden (zie bijlage);

Overwegende dat het advies van de Brandweer Bree afgeleverd op 07-02-2012 gunstig is onder voorwaarden (zie bijlage);

Overwegende het advies van de interne dienst Milieu-Milieuhygiëne-Duurzaamheid afgeleverd op 10-01-2012:

Verleende (nog geldige milieuvergunningen)

Bestendige Deputatie 08-12-2011: milieuvergunning werd verleend door de vroegtijdige hernieuwing en verandering door uitbreiding met een vergistinginstallatie van een tapijtgarensponnerij en inrichting voor het thermisch en mechanisch behandelen van garens, afgegeven aan Spindor 1973 nv, geldig tot 08-12-2031;

Hemelwateropvang, hergebruik en bezinking

De gewestelijke bouwverordening is van toepassing. Volgens het dossier is er een hemelwateropvang voorzien, nl. een nieuw aan te leggen ondergrondse prefab betonnen citerne (10.000l) voor opvang en hergebruik van hemelwater, voorzien van een vaste pompinstallatie. Het overstort gaat naar een nieuw aan te leggen infiltratievoorziening met een buffervolume van 152.630 liter. De bestaande hemelwateropvang (vijver) blijft behouden omdat de waterhuishouding van de bestaande gebouwen ongewijzigd blijft.

Afvalwaterbehandeling

Volgens het goedgekeurd zoneringsplan is de inrichting gelegen in centraal gebied (riolering is aanwezig)

Andere bemerkingen/voorstellen

De plannen van deze bouwaanvraag komen niet overeen met de plannen bij de milieuvergunning. Indien ze zo uitgevoerd worden, moeten de plannen van de milieuvergunning aangepast worden;

Overwegende het advies van de interne dienst Milieu-Natuur afgeleverd op 23-12-2011: Natuurbehoud:

Bestaande beplanting van de bufferzone niet meer rooien dan nodig voor het uitvoeren van de werken. Beschadiging van de te behouden beplanting dient vermeden te worden;

Stedelijke bouwverordening betreffende de beplantingen:

Van toepassing: ja

Na het beëindigen van de werken het verwijderde deel van de bufferzone heraanplanten

met inheemse boom- en struiksoorten (Zomereik, sporkehout, Lijsterbes, Hazelaar,...) over eenzelfde oppervlakte;

Andere bemerkingen/voorstellen:

Het situeringsplan gevoegd bij de verklaring van de bufferzone (te verwijderen beplanting) wijkt af van het inplantingsplan (andere inplanting vergisters, digestaat en silo, geen bufferstrook op aarden wal ingetekend op dit situeringsplan);

Het openbaar onderzoek

Overwegende dat de aanvraag valt onder de bouwaanvragen, die moeten openbaar gemaakt worden volgens artikel 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 30 maart 2001, 8 maart 2002 en 5 juni 2009;

evaluatie procedure

Overwegende dat de voorgeschreven procedure werd gevolgd; dat er drie bezwaarschriften werd ingediend; dat de bezwaarschriften ontvankelijk worden bevonden vermits ze op de vereiste manier werden ingediend binnen de vooropgestelde wettelijke termijn;

Overwegende dat deze bezwaarschriften handelen over:

1. De verleende milieuvergunning door de Bestendige Deputatie d.d. 08-12-2011: bezwaren en ongunstige adviezen zijn niet bijgetreden, de buurt werd niet voldoende geïnformeerd over de betekenis van de biovergistingsinstallatie en de procedure van de milieuvergunning;
2. Bijkomende geur- en lawaaihinder door de plaatsing van de biovergistingsinstallatie;
3. Het vernielen van honderden tonnen energiewassen kan toch moeilijk 'ecologisch verantwoord' genoemd worden. De reststoffen zal men naar elders moeten vervoeren want er is hier al een mestoverschot. Alleen al de aanvoer ervan en het wegbrengen van de reststoffen zorgen voor grote vervuiling; Natuur en Milieu noemt zo een installatie ethisch onverantwoord;
4. Er wordt concurrentie aangegaan met de landbouwers die de mais enz. zelf nodig hebben;
5. De begeleidende architectennota is te beperkt en beknopt om een dergelijke installatie en de gebouwen te beschrijven;
6. Het verkeer in de nabijheid van de uitrit heeft al voldoende slachtoffers gemaakt;
7. Het situatieplan BE04/04 is niet correct getekend: de bufferzone langs de Supersethal ontbreekt. De aangelegde parking (op landbouwgrond nb) en het stuk landbouwgrond staan evenmin op het plan ingetekend. De grenslijn van het perceel is bijgevolg niet in overeenstemming met de werkelijkheid; ook wordt er een nieuwe supplementaire toegangsweg en poort ingetekend die echter nergens in de aanvraag voorkomt;
8. De installatie is op een veel te krappe ruimte ingeplant;
9. Iedere vierkante meter van het dak is reeds voorzien van zonnepanelen. Is er wel behoefte aan nog meer strook voor dit bedrijf aangezien er nog amper activiteit is? De machines staan te koop op internet en de activiteiten worden steeds verder afgebouwd, Spindor is op sterven na dood;
10. Waarom wordt de exploitant van de installatie niet vermeld in de aanvraag aangezien een en ander laat uitschijnen dat Spindor de installatie zal exploiteren, maar in werkelijkheid verhuurt Spindor de achterliggende grond aan derden. Spindor heeft de intentie om zoveel mogelijk elektriciteit te verkopen; de biogasinstallatie dient alleen om de bedrijfsleiding een inkomen te bezorgen (o.a. op kosten van de staat);
11. De bufferzone opgelegd in de vorige milieuvergunning werd nog altijd niet

aangeplant;

12. Bij toepassing van het bpa kan enkel een uitbreiding van Spindor met gelijkaardige industriële activiteiten waarbij de bebouwing een geïntegreerd en samenhangend geheel moet vormen. Het materiaalgebruik moet zorgen voor een harmonieus en architecturaal geheel. Het ontwerp staat haaks op deze voorschriften.

13. Spindor kan enkel van de voordelen van een industriezone genieten door het BPA Spindor uit 2006. Het bedrijf voldoet echter na 5 jaar nog steeds niet aan de voorwaarden opgelegd in het bpa (bvb nog steeds geen beheersovereenkomsten ivm de noodzakelijke bufferzones, de erfdienstbaarheid van doorgang over het perceel 138N wordt niet gerespecteerd, maximale aantal van 2 toegangen werd overschreden). We stellen ons de vraag of er dan sprake kan zijn van een industriezone aangezien niet aan de voorwaarden van het bpa is voldaan. De industriezone ligt hier volledig onterecht tussen bosgebied en landbouwzone. Het bpa wordt aldus misbruikt voor onverantwoorde uitbreiding waarbij men handig gebruik maakt van de welwillende medewerking van de gemeente die in naam van "de werkgelegenheid" alles helpt goedkeuren;

14. Spindor is klein begonnen en werd door uitbreidingen, aanpassingen en vooral regularisaties groot. Zo werd bvb in de stedenbouwkundige vergunning van 2000 als voorwaarde gesteld dat de zwenkruimte voor vrachtverkeer in het naastliggend agrarisch gebied binnen de 6 maanden verwijderd moest worden. Dit heeft men nooit gedaan en vervolgens in 2006 de regularisatie aangevraagd;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen volgend standpunt inneemt m.b.t. deze bezwaren:

Bezwaren 1, 2, 3 4 en 6: niet relevant in kader van de stedenbouwkundige vergunning. Deze bezwaren werden reeds geformuleerd tijdens het openbaaronderzoek in de procedure nav de milieuvergunning en werden reeds weerlegd in het kader van de afgifte van de milieuvergunning door het college van burgemeester en schepenen in zitting van 17-10-2011;

Bezwaar 5: De begeleidende architectennota is inderdaad eerder beperkt, doch voldoet deze aan het Besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning, meer specifiek artikel 16 2°;

Bezwaar 7: de bufferzone, het stuk landbouwgrond en de aangelegde parking staan inderdaad niet ingetekend in het huidige inplantingsplan aangezien zij gelegen zijn op het perceel met kadastrale gegevens 3de afdeling, sectie A, nummer 138N; dit perceel maakt echter geen deel uit van huidige aanvraag en moet bijgevolg ook niet in detail ingetekend worden op het inplantingsplan;

Bezwaar 8: door de inplanting van de biovergistingsinstallatie wordt het industriegebied optimaal benut wat als positief ervaren wordt; hierbij wordt ook het advies van de Brandweer Bree in overweging genomen dat voorwaardelijk gunstig werd afgeleverd; bijgevolg kan gesteld worden dat de inplanting van de biovergistingsinstallatie verantwoord is in het kade van een zinnig ruimtegebruik en de brandveiligheid;

Bezwaar 9: In het bedrijf zijn momenteel 80 werknemers, die onder een 3-ploegensysteem vallen waarbij ze 1 werkdag technisch werkloos zijn; dit is echter geen beïnvloedende factor bij de ruimtelijke beoordeling en bijgevolg niet relevant in kader van de stedenbouwkundige vergunning;

Bezwaar 10: zowel de milieuvergunning als de aanvraag tot het bekomen van een

stedenbouwkundige vergunning werd op naam van Spindor nv ingediend. In de begeleidende architectennota wordt vermeld dat 10% van de totale elektriciteitsproductie zal bijdragen aan het eigen verbruik van de biovergistingsinstallatie, de overige elektriciteit zal geleverd worden aan de spinnerij en/of het distributienet;

Bezwaar 11: het stadsbestuur beoordeelt dit bezwaar als relevant; in de huidige aanvraag wordt een groenstrook voorzien gelegen in de bufferzone van 371m² links langs de nieuwe opslagbassins waarbij de bouwheer reeds tegemoet komt aan dit bezwaar; de huidige invulling van de bufferzone in landbouwzone beantwoordt aan de voorschriften van het bpa;

Bezwaar 12: de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg Spindor omtrent het industriegebied stellen dat 'deze zone bestemd is voor de bestendiging en uitbreiding van het bestaand bedrijf. Enkel bij stopzetting van deze activiteit worden gelijkaardige industriële activiteiten toegelaten'. De biovergistingsinstallatie oefent een industriële activiteit uit, vervolgens kunnen we stellen dat het wel degelijk om een uitbreiding van het bestaande bedrijf gaat aangezien de biovergistingsinstallatie als leverancier wordt gebruikt om het bestaande bedrijf van elektriciteit te voorzien;

Bezwaar 13: in functie van de bufferzone verwijzen we naar de argumentatie van bezwaar 11; vervolgens achten we dit bezwaar gegrond in de zin dat de voorwaarden van het bpa gevolgd dienen te worden in functie van het aantal toegangen, dit zal dan ook als voorwaarde worden opgelegd; vervolgens kunnen we stellen dat noch de gevoerde procedure noch de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg onderwerp kunnen zijn van een bezwaar aangezien het bpa goedgekeurd werd middels het Ministerieel Besluit d.d. 15-05-2007 en we vaststellen dat de beroepsprocedure reeds verstreken is; voor de regeling mbt tot de erfdienstbaarheid van perceel 138N verwijzen we alsnog naar de voorschriften van het bpa, waarin vermeld wordt dat 'de toegankelijkheid van perceel 138C2 via de bestaande erfdienstbaarheid van doorgang en doorvaart ten voordele van perceel 138C2 dient doorheen de bufferzone gegarandeerd te blijven', voor de specifieke regeling hieromtrent dienen de bedrijfsleiders onderling tot een oplossing te streven;

Bezwaar 14: dit bezwaar is niet relevant in de huidige procedure en wordt als ongegrond beschouwd aangezien het meer een vaststelling betreft van een eerder verleende stedenbouwkundige vergunning;

Richtlijnen en omzendbrieven

Overwegende dat volgens artikel 4 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, gewijzigd door latere decreten, de ruimtelijke ordening gericht is op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden; dat daarbij de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen worden; dat er rekening gehouden wordt met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen ten einde hierdoor te streven naar ruimtelijke kwaliteit;

Overwegende dat de omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, van toepassing is op de aanvraag;

Historiek

Stedenbouwkundige vergunningen:

Zie bijkomend dossierstuk: Uittreksel uit het vergunningenregister voor elk perceel afzonderlijk;

Verleende (nog geldende) milieuvergunningen:

BD 2011-12-08: milieuvergunning werd verleend voor de vroegtijdige hernieuwing en verandering door uitbreiding met een vergistinginstallatie van een tapijtgarenspinnerij en inrichting voor het thermisch en mechanisch behandelen van garens, afgegeven aan Spindor 1973 nv, geldig tot 08-12-2031;

Bijkomende dossierstukken

- 1. Bijkomende nota mbt brandpreventie constructief ontwerp (bijlage 6)*
- 2. Verklaring betreffende de bufferzone met plan;*
- 3. Uittreksel uit het vergunningenregisters (4);*
- 4.*

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en het project

Overwegende dat de aanvraag het oprichten beoogt van een biovergistingsinstallatie bij een bestaand industrieel bedrijf;

Overwegende dat de biovergistingsinstallatie bestaat uit de nieuwbouw van:

- drie opslagbassins waarvan de twee vergisters elk een oppervlakte hebben van 754,7m² en de digestaat een oppervlakte inneemt van 314,1m²;*
- een loods met een oppervlakte van 1992m²;*
- drie silo's met een totale oppervlakte van 322,8m²;*
- een losplaats met een oppervlakte van 56,86m²;*
- een garage met een oppervlakte van 200m²;*

Overwegende dat de aanvraag ook volgende werken omvat:

- nieuw aan te leggen bedrijfsverharding;*
- nieuw aan te leggen citerne voor de opvang van hemelwater;*
- opstelplaats voor de brandweer;*
- nieuwbouw van een noodfakkel;*
- nieuwbouw van een wasstraat;*
- nieuwbouw van een weegbrug;*
- nieuw aan te leggen klinkerverharding die ontsluit op het openbaar domein;*
- het uitvoeren van terreinaanlegwerken in functie van de geplande werken;*
- het aanleggen van een begroeide grondnam;*

Overwegende dat het ontwerp van toepassing is op percelen waar reeds een bestaand industrieel bedrijf gevestigd is; dat de achterliggende en noordelijk gelegen gronden met functie bos in eigendom zijn van Stad Peer; dat de gronden gelegen ten zuiden van Spindor een agrarische functie hebben waar enkele agrarische bedrijven gevestigd zijn;

Overwegende dat de bouwplaats, omgeving en het project uitvoerig en op een correcte wijze worden beschreven in de bijgevoegde argumentatienota van de ontwerper; dat deze argumenten kunnen bijgetreden worden;

Overwegende dat het ontwerp van toepassing is op percelen gelegen in het bijzonder plan van aanleg "Spindor"; dat aldus de voorschriften van dit bijzonder plan van aanleg in overweging genomen dienen te worden; dat bij deze aanvraag de voorschriften inzake artikel 5 (industriegebied), artikel 6 (representatieve voortuinstrook) en artikel 7 (bufferzone) van toepassing zijn;

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Overwegende dat de biovergistingsinstallatie wordt ingeplant achter de reeds bestaande bedrijfloos over de hele breedte van de achterste liggende perceelsgrens;

Overwegende dat men voor de inplanting van de loods en opslagbassins afwijkt van de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg Spindor; dat volgens de voorschriften de inplanting van de gebouwen en constructies dient te gebeuren binnen de grafisch aangeduide zone op het bestemmingsplan wat inhoudt dat er steeds een afstand van 5m gerespecteerd dient te worden ten opzichte van de bufferzone (artikel 7) aangeduid op het bestemmingsplan; dat het ontwerp een afstand van de drie opslagbassins tot de bufferzone voorziet van 1m50; dat de loods op een afstand van 2m58 ingeplant wordt;

Overwegende dat men op volgend punt ook afwijkt van de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg Spindor; dat in functie van de toegang tot het perceel vanaf de openbare weg de groenstrook van minstens 2m breed onderbroken mag worden; dat de voorschriften echter stellen dat maximum twee toegangen zijn toegelaten die elk een maximum breedte van 5m hebben; dat er momenteel reeds drie toegangen tot het perceel aanwezig zijn; dat er in het nieuwe ontwerp een bijkomende toegang wordt aangevraagd gelegen aan de rechter perceelsgrens met een breedte van 7m;

Overwegende dat het perceel aan de achterste en rechtse perceelsgrens voldoende gebufferd wordt door het bosgebied; dat voor de achterste linker perceelsgrens een groenstrook voorzien wordt gelegen in de bufferzone van 371m² die zal uitgevoerd worden volgens de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg Spindor; dat op deze manier de biovergistingsinstallatie voldoende gebufferd wordt voor de omliggende percelen; dat voor de aanleg van de nieuwe groenstrook een bankwaarborg berekend zal worden volgens de wettelijke voorschriften vastgelegd in de stedenbouwkundige verordening betreffende groenschermen;

Overwegende dat de voorstelde inplanting afgestemd is op de omliggende constructies; dat het geheel zich invoegt in de afmetingen en vorm van de betrokken percelen; dat de biovergistingsinstallatie een geïntegreerd en samenhangend geheel vormt met de bestaande constructies; dat de nieuwbouw zich volledig situeert aan de achtergevel waardoor het straatbeeld niet beïnvloed wordt;

Overwegende de resultaten van het openbaar onderzoek; dat de eigenaars van de aangrenzende percelen in kennis werden gesteld via aangetekend schrijven; dat er in totaal drie bezwaren werden ingediend; dat deze bezwaren in het overwegend gedeelte besproken en weerlegd werden;

Overwegende het gunstig advies van de Vlaamse Milieumaatschappij en Watering de Vreenebeek; dat deze adviezen worden bijgetreden;

Overwegende dat reeds een milieuvergunning werd verleend door de Bestendige Deputatie voor de vroegtijdige hernieuwing en verandering door uitbreiding met een vergistinginstallatie van een tapijtgarens spinnerij en inrichting voor het thermisch en mechanisch behandelen van garens, afgegeven aan Spindor 1973 nv, geldig tot 08-12-2031; dat ingevolge de milieuvergunning advies gevraagd werd aan de interne dienst Milieu-Milieuhygiëne-Duurzaamheid;

Overwegende het voorwaardelijk gunstig advies van de interne dienst Milieu-Milieuhygiëne-Duurzaamheid; dat gesteld wordt dat 'de plannen van deze aanvraag niet

overeenkomen met de plannen van de milieuvergunning'; dat ingevolge een stedenbouwkundige vergunning van huidige plannen, de plannen van de milieuvergunning ook aangepast dienen te worden; dat dit advies bijgetreden wordt;

Overwegende het bijkomend dossierstuk 'Verklaring betreffende bufferzone met plan' ondertekend door C.O.O. Luc Stas voor Spin-Group Immo nv; dat een gedeelte van de bufferzone op de achterliggende percelen gerooid moet worden; dat Spin-Group Immo nv zal instaan voor het verwijderen van het hekwerk dat grenst aan de te rooien bufferzone en dat zij in samenspraak met het Agentschap voor Natuur en bos de strikt noodzakelijke oppervlakte van de bufferzone rooien; dat Spin-Group Immo nv zich ertoe verbindt om tijdens het eerstvolgend plantseizoen volgend op het eind van de werkzaamheden de bufferzone terug aan te planten met een dichte groenstructuur; dat naar aanleiding van dit dossierstuk advies werd gevraagd aan het Agentschap voor Natuur en Bos en de interne dienst Milieu-Natuur;

Overwegende het voorwaardelijk gunstig advies van de interne dienst Milieu-Natuur; dat gesteld wordt dat 'na het beëindigen van de werken het verwijderde deel van de bufferzone heraangeplant moet worden met inheemse bodem- en struiksoorten (Zomereik, Sporkehout, Lijsterbes, Hazelaar,...) over eenzelfde oppervlakte'; dat deze voorwaarde bijgetreden wordt; dat het advies ook vaststelt dat 'het situeringsplan toegevoegd als extra dossierstuk bij de verklaring omtrent de bufferzone (te verwijderen beplanting) afwijkt van het huidige inplantingsplan'; dat de afwijkingen gaan over de specifieke inplanting van de biovergistingsinstallatie; dat de inplanting geen invloed heeft op de te kappen bomen; dat bijgevolg deze discrepantie geen invloed heeft op het volledig dossier;

Overwegende het voorwaardelijk gunstig advies van het Agentschap voor Natuur en bos; dat dit advies twee belangrijke punten inhoudt die bijgetreden worden:

- 'De grootste effecten zullen zich situeren in de productie van energieteelten voor de centrale, afkomstig van intensieve landbouw, mogelijk geteeld binnen de EG-Richtlijngebieden. Deze productie van energieteelten zal mogelijk effecten hebben op de beschermde natuurwaarden door biotoopverlies, vermisting en verzuring en het gebruik van pesticiden. Deze mogelijk significant negatieve impact op het NATURA 2000-netwerk is inherent aan de exploitatie van de installatie en moet onderzocht worden in de milieuvergunningsaanvraag;
- De beperkte kappingen waarvan sprake in het voorliggend dossier zijn nodig omdat de bomen overhangen over de bedrijfsterreinen en de werken zo hinderen. Het gaat telkens om enkele bomen op een drietal beperkte locaties. Door de beperkte omvang van de kappingen is dit niet te beschouwen als een ontbossing, wel als een dunning in het openbaar bos. Deze dunning moet dan ook geregeld worden via een kapmachtiging voor openbaar bos, aangevraagd via het gemeentebestuur van Peer;

Overwegende dat de voorschriften van het bpa stellen dat 'nieuwe activiteiten mogen geen abnormaal brandgevaar inhouden'; dat er een bijkomend dossierstuk werd ingediend d.d. 21-02-2012 mbt de brandpreventie; dat advies werd gevraagd aan Brandweer Bree;

Overwegende het voorwaardelijk gunstig advies van de Brandweer Bree; dat er diverse inbreuken werden vastgesteld en opmerkingen werden geformuleerd in het verslag; dat de belangrijkste opmerkingen o.a. inhouden dat 'er een bijkomende toelichting moet gegeven worden aan de brandweer voor de constructie van de sleufsilo's en opslag

OBA, alsook dient er een toelichting en veiligheidsstudie door een studiebureau overgemaakt te worden voor de vergisters, de luchtbehandelingseenheden dienen in een gecompartmenteerde ruimte te worden geplaatst, de constructies tussen de verschillende compartimenten dienen ontdubbelt te worden; tevens dient een toelichting mbt deze wanden te worden gegeven. Er dient een bespreking met de brandweer te worden gevoerd voor de uitvoeringswerken aanvangen; dat dit advies bijgetreden wordt en strikt nageleefd dient te worden;

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening, alsook dat het voorgestelde ontwerp bestaanbaar is met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

Voorwaarden:

- *de plannen van de milieuvergunning dienen aangepast te worden aan de plannen van de stedenbouwkundige vergunning;*
- *voor de kappingen in het openbaar bos moet een kapmachtiging aangevraagd worden waarbij een heraanplant voorgesteld wordt met inheemse bodem- en struiksoorten (Zomereik, Sporkehout, Lijsterbes, Hazelaar,...) over eenzelfde oppervlakte van de kappingen;*
- *Het groenscherm ingetekend op het inplantingsplan dient aangelegd binnen 3 jaar na afgifte van de stedenbouwkundige vergunning. Tot zekerheid van de opgelegde plantverplichtingen stelt de bouwheer een bankwaarborg waarvan het bedrag bepaald is op 2226 euro;*
- *In functie van de toegang tot het perceel vanaf de openbare weg mag de groenstrook in de representatieve voortuinstrook onderbroken worden op maximaal twee plaatsen die elk een breedte hebben van maximaal 5 meter;*
- *het voorwaardelijk gunstig advies van de Brandweer Bree strikt na te leven;*
- *...*

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 22 maart 2012 het volgende voorwaardelijk gunstig advies:

“ ...

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen op 5 maart 2012 een gemotiveerd voorwaardelijk gunstig advies verleende; dat ik kan instemmen met de overwegingen die geleid hebben tot dit advies;

Overwegende dat de inplanting van de nieuwe loods aan de rechter achterhoek inderdaad is voorzien op 2.58 meter van de achterste perceelgrens; dat deze afstand ter hoogte van de linker achterhoek wordt gereduceerd tot 1.50 meter; dat, mede gezien het bestaan van het achterliggend bos, hiermee kan ingestemd worden; dat echter in de achtergevel drie deuren zijn voorzien; dat het niet de bedoeling mag zijn om langs hier enige toegang te voorzien tot het achtergebied of gronddelen te benutten in functie van de bedrijvigheid; dat deze deuren enkel kunnen benut worden als vluchtweg; dat in de overblijvende achterste bouwvrije strook best een lage groenbeplanting wordt aangelegd;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen als voorwaarde oplegt dat het op het inplantingsplan ingetekend groenscherm (randbeplanting bufferbekken) dient aangelegd te worden binnen drie jaar na afgifte van de stedenbouwkundige vergunning; dat deze relatief lange termijn niet vereist is en zeker geen meerwaarde oplevert; dat de

groenaanleg moet aangebracht worden uiterlijk in het plantseizoen volgend op de realisatie van de ruwbouw;

Overwegende dat de aanvraag past in het geschetst wettelijk en stedenbouwkundig kader daar de schaal, de bestemming en uitvoeringswijze bestaanbaar blijven met de vereisten van een goede perceelsordening en met de stedenbouwkundige kenmerken van de omgeving;

BESCHIKKEND GEDEELTE

Advies: gunstig

Voorwaarden:

- *De door het college van burgemeester en schepenen geformuleerde voorwaarden moeten gerespecteerd worden.*
- *De deuren in de achtergevel kunnen enkel benut worden als vluchtweg. De overblijvende achterliggende bouwvrije strook dient voorzien van een lage beplanting.*
- *De groenaanleg moet aangebracht worden uiterlijk in het plantseizoen volgend op de realisatie van de ruwbouw.*

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Peer verleent op 2 april 2012 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkomende partij. Het college herneemt de overwegingen van zijn eerder voorwaardelijk gunstig advies over en legt volgende voorwaarden op:

“ ...

- *de plannen van de milieuvergunning dienen aangepast te worden aan de plannen van de stedenbouwkundige vergunning;*
- *voor de kappingen in het openbaar bos moet een kapmachtiging aangevraagd worden waarbij een heraanplant voorgesteld wordt met inheemse bodem- en struiksoorten (Zomereik, Sporkehout, Lijsterbes, Hazelaar,...) over eenzelfde oppervlakte van de kappingen;*
- *Het groenscherm ingetekend op het inplantingsplan dient aangelegd binnen 3 jaar na afgifte van de stedenbouwkundige vergunning. Tot zekerheid van de opgelegde plantverplichtingen stelt de bouwheer een bankwaarborg waarvan het bedrag bepaald is op 2226 euro;*
- *In functie van de toegang tot het perceel vanaf de openbare weg mag de groenstrook in de representatieve voortuinstrook onderbroken worden op maximaal twee plaatsen die elk een breedte hebben van maximaal 5 meter;*
- *het voorwaardelijk gunstig advies van de Brandweer Bree strikt na te leven;*
- *De deuren in de achtergevel kunnen enkel benut worden als vluchtweg. De overblijvende achterliggende bouwvrije strook dient voorzien van een lage beplanting;*
- *In functie van de toegang tot het perceel vanaf de openbare weg mag de groenstrook in de representatieve voortuinstrook onderbroken worden op maximaal twee plaatsen die elk een breedte hebben van maximaal 5 meter;*
- *De lasten verbonden aan de eventuele verplaatsing van nutsvoorzieningen en laanbomen, te zijnen laste te nemen;*

...”

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 18 mei 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 16 juli 2012 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

Verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening

- *Huidige aanvraag betreft de eerste stedenbouwkundige vergunningsaanvraag na goedkeuring van kwestieus BPA.*
- *Het ontwerp is niet in overeenstemming met de navolgende voorschriften van het BPA.*

- *Art. 5 : Industriegebied*

art. 5.1: Hoofdbestemming : deze zone is bestemd voor de bestendiging en uitbreiding van het bestaande bedrijf. Bij stopzetting van deze activiteit worden gelijkaardige industriële activiteiten toegelaten. Deze activiteiten mogen voor de omgeving niet meer hinder veroorzaken dan de bestaande activiteiten, ... De nieuwe activiteiten mogen eveneens geen abnormaal brandgevaar inhouden.

De toepassing van dit voorschrift betreft een interpretatie van feitenkwesties.

Een biovergistingsinstallatie met een capaciteit van 65.000 ton/jaar betreft ter plaatse een volledig nieuwe, afzonderlijke en volwaardige bedrijfsactiviteit. Conform het BPA mag het bestaande bedrijf uitbreiden. Bij stopzetting mogen de nieuwe activiteiten niet meer hinder veroorzaken dan de bestaande activiteiten.

Het is niet duidelijk of het in casu nog over hetzelfde bestaande bedrijf gaat.

Deze nieuwe bedrijfsactiviteit zal alleszins leiden tot bijkomende hinder ten opzichte van de bestaande activiteiten.

art. 5.2.1: inplanting : De inplanting van de constructies dient te gebeuren binnen de grafisch aangeduide zone op het plan. Er dient steeds een afstand van min. 5 meter gerespecteerd te worden t.o.v. de bufferzone ... De 3 opslagbassins worden ingeplant op 1.50m van de bufferzone (achterste perceelsgrens), de loods op een afstand van 1.50m – 2.58m. De bassins hebben een hoogte van 6m, de loods heeft een gevelhoogte van 7m.

art. 5.2.2: bouwvoorschriften : Uitbreidingen aan de bestaande bebouwing dienen een geïntegreerd en samenhangend geheel te vormen met de bestaande constructies.

Huidige aanvraag omvat meerdere onderscheiden constructies : 3 bassins, een grote hoge loods, een kleine lage garage, 13 silo's. Deze constructies vormen naar voorkomen noch op zich, noch met de bestaande gebouwen een samenhangend geheel.

- *Art. 6 : Representatieve voortuinstrook*

art. 6.2: Inrichtingsvoorschriften : Voor deze zone dient een inrichtingsplan te worden opgemaakt. Voor dit inrichtingsplan is voorafgaand aan de bouw aanvraag overleg met en de goedkeuring van het college van burgemeester en schepenen vereist. ... Het dossier bevat geen inrichtingsplan voor de representatieve voortuinstrook. Uit het dossier blijkt evenmin dat ter zake enig overleg

met het college van burgemeester en schepenen heeft plaatsgehad.
art. 6.2.1: parkeren – groen – verharding : In functie van de toegang tot het perceel vanaf de openbare weg mag deze groenstrook onderbroken worden. Max. 2 toegangen zijn toegelaten. Deze hebben elk een breedte van max. 5 meter.

Thans bestaan er 3 bedrijfstoegangen. Huidige aanvraag omvat de aanleg van een bijkomende 4de toegang vanaf de openbare weg, met een breedte van 7 meter.

○ Art. 7 : Bufferzone

art. 7.2: Inrichting : ... Een differentiatie van de inrichting van deze bufferzone wordt vooropgesteld ...

- grenzend aan het agrarisch gebied : de bufferzone dient aan te sluiten bij het karakter van het agrarisch gebied. Het is toegelaten de inrichting van de buffer over de breedte te differentiëren, vb. een correct gedimensioneerde, begroeide geluidswal op het bedrijfsperceel, weiland met hoogstambomen aansluitend op het agrarisch gebied. De enige informatie op het inplantingsplan betreffende de aanleg van de bufferzone is de strook links achter op het perceel, meer specifiek een 'begroeide grond dam'.

Betreffende de te realiseren bufferzone aan zuidzijde van het bedrijf, die moet zorgen voor de ruimtelijke inpasbaarheid ten opzichte van het agrarisch gebied en de daar aanwezige woningen, verschaft het dossier geen informatie.

Dit geheel van niet beantwoorden aan de voorschriften is dermate verregaand dat het niet kan beschouwd worden als meerdere beperkte afwijkingen, die overeenkomstig artikel 4.4.1 VCRO kunnen worden toegestaan.

• In verdere orde worden nog bijkomende opmerkingen geformuleerd :

- Het project houdt een overdreven terreinbezetting in. Aan de achterste en beide zijdelingse perceelsgrenzen wordt de afstand van 5m tot de bufferzone niet gerespecteerd. De installatie is te grootschalig voor de beschikbare ruimte.

Hierbij moet dan eveneens nog in rekening worden genomen dat ter plaatse nauwelijks ruimte voor opslag voorzien is en de exploitatie zou verlopen volgens just-in-time leveringen (cfr. milieuvergunnings-aanvraag / opslag ter plaatse van slechts 135m³).

- Aan zuidzijde werd de bufferzone niet of nauwelijks, alleszins onvoldoende gerealiseerd.

Niettegenstaande wordt bij de aanvraag gesteld dat om de bouw van de bassins vlot te kunnen laten uitvoeren het noodzakelijk bevonden is dat de bufferzone aan achterzijde van het bedrijf, zijnde een openbaar bos in eigendom van de stad Peer, gedeeltelijk moet gerooid worden. Het betreft weliswaar een beperkte dunning, waarvoor nog niet de nodige machtigingen zijn verleend.

Het getuigt in hoofde van de aanvrager en/of initiatiefnemer hoe weinig ernstig de stedenbouwkundige voorschriften van het BPA genomen worden.

- Enkele van de voorwaarden zoals opgelegd in de verleende vergunning voldoen niet aan de criteria van art. 4.2.19 VCRO, meer bepaald :
  - voor de kappingen in het openbaar bos moet een kapmachtiging aangevraagd worden ....

- in functie van de toegang tot het perceel vanaf de openbare weg mag de groenstrook in de representatieve voortuinstrook onderbroken worden

op maximaal twee plaatsen die elk een breedte hebben van maximaal 5 meter;

Voorwaarden moeten voldoende precies zijn. Zij moeten kunnen worden verwezenlijkt door enig toedoen van de aanvrager en kunnen de uitvoering van de vergunde handelingen niet afhankelijk maken van een bijkomende beoordeling door de overheid.

Het ontwerp zoals voorgesteld beantwoordt noch aan de letter, noch aan de geest van het BPA.

Wat betreft de hierboven geformuleerde beoordeling kan het beroepschrift inhoudelijk worden bijgetreden.

De aanvraag is niet verenigbaar met een goede ordening van de plaats.

Het beroep kan worden ingewilligd. De vergunning kan niet worden verleend.

Het bestreden besluit van het college van burgemeester en schepenen moet worden vernietigd.

...

De partijen werden gehoord door de verwerende partij op de hoorzitting van 17 juli 2012.

Na de hoorzitting beslist de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en een vergunning te verlenen onder voorwaarden. In een "nota" van 20 juli 2012 stelt de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar dat de voorwaarden die de verwerende partij voorstelt onvoldoende zijn om het project in overeenstemming te brengen met de goede ruimtelijke ordening. De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar overweegt het volgende:

"...

Het niet beantwoorden aan de voorschriften is zo fundamenteel dat dit geen beperkte afwijkingen meer zijn, die overeenkomstig artikel 4.4.1 VCRO kunnen worden toegestaan.

De voorwaarden die de deputatie voorstelt zijn onvoldoende om het project in overeenstemming te brengen met de voorschriften van het BPA.

-afschaffen 5m buffer en verharde oppervlakte cfr. BPA?

Het is niet duidelijk wat hiermee precies wordt bedoeld. Het afschaffen van een bufferstrook is op zich strijdig met het BPA.

-De voorwaarde dat de geproduceerde stroom uitsluitend in functie van het bedrijf mag gebruikt worden is moeilijk controleerbaar. Dergelijke voorwaarde zou verder omschreven moeten worden vanuit het oogpunt dat deze uitbreiding één bedrijfseenheid moet blijven met het bestaande bedrijf.

Er moet rekening worden gehouden dat huidig beroep een derdenberoep (van buurtbewoners) betreft, waarbij de strijdigheid met het BPA zowel in het bezwaarschrift als in het beroepschrift werd aangeklaagd. Dit beroep is gegrond.

..."

Met een brief van 6 augustus 2012 deelt de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, namens de verwerende partij, aan de tussenkomende partij mee dat uit het onderzoek van het beroep blijkt dat enkel een vergunning kan worden overwogen indien het inplantingsplan wordt aangepast, namelijk:

- de verharding dient beperkt te worden aan de zijde van het agrarisch gebied, zodat deze in overeenstemming is met het BPA;

- de toegangen tot het terrein dienen beperkt te worden tot 2 in plaats van 4.

De tussenkomen partij werd verzocht om binnen een termijn van 10 dagen de aldus gewijzigde plannen in te dienen.

Op 30 augustus 2012 beslist de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen overeenkomstig de gewijzigde plannen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Overwegende dat huidige aanvraag de eerste stedenbouwkundige vergunningsaanvraag betreft na goedkeuring van kwestieus BPA;

Overwegende dat de deputatie van oordeel is dat de voorgestelde bestemming niet strijdig is met de bestemmingsvoorschriften van het BPA; dat conform het BPA het bestaande bedrijf mag uitbreiden, wat huidige aanvraag ook voorstelt; dat als voorwaarde bij een vergunning kan worden opgenomen dat de biovergistingsinstallatie één bedrijfseenheid moet blijven vormen met het bestaande bedrijf;

Overwegende dat het ontwerp niet in overeenstemming is met de navolgende voorschriften van het BPA :

- *art. 5.2.1: inplanting : De inplanting van de constructies dient te gebeuren binnen de grafisch aangeduide zone op het plan. Er dient steeds een afstand van min. 5 meter gerespecteerd te worden t.o.v. de bufferzone ...
De 3 opslagbassins worden ingeplant op 1.50m van de bufferzone (achterste perceelsgrens), de loods op een afstand van 1.50m – 2.58m. De bassins hebben een hoogte van 6m, de loods heeft een gevelhoogte van 7m;*
- *Art. 6 : Representatieve voortuinstrook
art. 6.2.1: parkeren – groen – verharding : In functie van de toegang tot het perceel vanaf de openbare weg mag deze groenstrook onderbroken worden. Max. 2 toegangen zijn toegelaten. Deze hebben elk een breedte van max. 5 meter. Thans bestaan er 3 bedrijfstoegangen. Huidige aanvraag omvat de aanleg van een bijkomende 4de toegang vanaf de openbare weg, met een breedte van 7 meter;*
- *Art. 7 : Bufferzone
art. 7.2: Inrichting : ... Een differentiatie van de inrichting van deze bufferzone wordt vooropgesteld ...
- grenzend aan het agrarisch gebied : de bufferzone dient aan te sluiten bij het karakter van het agrarisch gebied. Het is toegelaten de inrichting van de buffer over de breedte te differentiëren, vb. een correct gedimensioneerde, begroeide geluidswal op het bedrijfsperceel, weiland met hoogstambomen aansluitend op het agrarisch gebied.
De enige informatie op het inplantingsplan betreffende de aanleg van de bufferzone is de strook links achter op het perceel, meer specifiek een ‘begroeide gronddam’. Betreffende de te realiseren bufferzone aan zuidzijde van het bedrijf, die moet zorgen voor de ruimtelijke inpasbaarheid ten opzichte van het agrarisch gebied en de daar aanwezige woningen, verschaft het dossier geen informatie;*

Overwegende dat de deputatie van oordeel is dat het project een aanvaardbaar ruimtegebruik inhoudt voor het bestaande aanwezige bedrijf, dat wil investeren in een alternatieve energievoorziening; dat verder de geringe afstand tot de perceelsgrenzen zich slechts voordoet ten opzichte van het de belendende percelen, met bos bezet; dat deze percelen in het BPA als bufferzone zijn bestemd; dat om die reden de voorgestelde

inplanting wel kan worden aangenomen;

Overwegende dat de deputatie verder van oordeel is dat slechts twee toegangen tot het bedrijfsterrein kunnen worden aangenomen, overeenkomstig de voorschriften, en dat de verharding aan zuidzijde van het bedrijf (aan de zijde van het agrarisch gebied) dient beperkt te blijven zodat ze in overeenstemming is met het BPA en de aanleg van een bufferzone hier niet in het gedrang wordt gebracht;

dat ter zake het inplantingsplan werd aangepast, waarbij het aantal toegangen tot 2 beperkt wordt en de verharding aan zuidzijde beperkt blijft tot ca. 5m vanaf de zijgevel;

Overwegende dat artikel 4.3.1.§1 VCRO bepaalt dat een beperkte aanpassing van de ter beoordeling voorgelegde plannen mogelijk is; dat deze aanpassing enkel betrekking mag hebben op kennelijk bijkomstige zaken;

dat de deputatie van oordeel is dat op basis van bovenvermelde planaanpassingen het ontwerp ter plaatse wel aanvaardbaar is; dat deze bijkomende gegevens enkel betrekking hebben op kennelijk bijkomstige zaken en er enkel op gericht zijn aan de eerdere bezwaren tegemoet te komen en de oorspronkelijke aanvraag in essentie niet wijzigen;

Overwegende dat de deputatie op grond van bovenvermelde overwegingen de weerlegging van de bezwaarschriften door het college van burgemeester en schepenen integraal bijtreedt;

dat ook het beroepschrift als ongegrond wordt beoordeeld; dat het voorgestelde ontwerp slechts in beperkte mate afwijkt van de bouwmogelijkheden die ter plaatse gelden krachtens het bij ministerieel besluit d.d. 15 mei 2007 goedgekeurde BPA 'Spindor';

dat mits het opleggen van de nodige voorwaarden de aanvraag in overeenstemming kan gebracht worden met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening en het voorgestelde ontwerp verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening;

dat betreffende het voorwerp van de aanvraag de 3 laatste voorwaarden zoals gesteld in het vergunningsbesluit van het college van burgemeester en schepenen als relevant kunnen worden overgenomen;

Overwegende dat het beroep van de heer Soors en de buurtbewoners niet kan worden ingewilligd;

dat een vergunning kan worden verleend onder voorwaarden dat

- de biovergistingsinstallatie één bedrijfseenheid blijft vormen met het bestaande bedrijf;*
- het groenscherm ingetekend op het inplantingsplan aangelegd wordt binnen 3 jaar na afgifte van onderhavige stedenbouwkundige vergunning; dat tot zekerheid van de opgelegde plantverplichtingen de bouwheer een bankwaarborg ten bedrage van 2226 euro stelt;*
- de groenstrook in de representatieve voortuinstrook mag op maximaal twee plaatsen, met elk een breedte van maximaal 5 meter, onderbroken worden overeenkomstig de aanduidingen van het inplantingsplan;*
- het voorwaardelijk gunstig advies van de Brandweer Bree strikt wordt nageleefd;*

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat het beroep tijdig is ingesteld. Er worden ter zake geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.

De tussenkomende partij werpt een exceptie van ontstentenis van het rechtens vereiste belang op.

De tussenkomende partij stelt dat, om als derde-belanghebbende een beroep te kunnen instellen bij de Raad, artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist dat de verzoekende partij als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.

Zij voert aan dat het loutere nabuurschap niet volstaat om de verzoekende partijen het rechtens vereiste belang te verschaffen. Met verwijzing naar rechtspraak van de Raad stelt zij dat de verzoekende partijen geen enkele concrete omschrijving geven van de aard en de omvang van de hinder of de nadelen die zij ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing menen te ondervinden. Het verzoekschrift voldoet volgens de tussenkomende partij dan ook niet aan artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO en is daarom onontvankelijk.

2.

De verzoekende partijen stellen in hun wederantwoordnota dat het ingeroepen artikel 4.8.16 VCRO de schorsing regelt en de vervaltermijnen bepaalt waarbinnen de partijen het geïnventariseerd administratief dossier en hun nota's moeten indienen, en dat dit artikel dus geen betrekking heeft op het vervuld zijn van het belang.

De verzoekende partijen stellen verder dat de verwerende en de tussenkomende partij alle mogelijke middelen aanhalen om de beslissing van de deputatie te behouden en argumenten te zoeken om het beroep onontvankelijk te laten verklaren zodat de grond van de zaak niet moet behandeld worden.

De verzoekende partijen merken “voor de volledigheid” op dat zij wel degelijk een persoonlijk en direct belang hebben bij hun vordering vermits zij allen eigenaar zijn van de aangrenzende eigendommen van de tussenkomende partij en zij aldaar met hun gezin leven. Door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ondervinden zij hinder en nadelen “van materiële en morele aard”. Zij wijzen er ook op dat hun eigendommen minder waard worden.

3.

Met een aangetekende brief van 27 september 2013 meldt de tussenkomende partij dat zij met de verzoekende partijen drie beheersovereenkomsten heeft afgesloten, dewelke zij bij haar brief toevoegt.

Op de zitting van 1 oktober 2013 werpt de tussenkomende partij op dat de verzoekende partijen geen actueel belang meer hebben naar aanleiding van deze tussen de partijen recent afgesloten

overeenkomsten. De Raad heeft de partijen hierop de mogelijkheid gegeven hun standpunt over de gevolgen van deze overeenkomsten uiteen te zetten aan de hand van een aanvullende nota.

De tussenkomende partij beargumenteert in haar aanvullende nota haar stelling dat de verzoekende partijen geen belang meer hebben ingevolge de aangegane overeenkomsten.

Zij wijst hierbij op het feit dat de kritiek van de verzoekende partijen vooral betrekking heeft op de bufferzone die onvoldoende zou zijn, en vervolgens op het feit dat een overeenkomst werd afgesloten waarbij bepaald wordt dat de tussenkomende partij voorziet in de aanleg van een bufferzone op de eigendom van de verzoekende partijen.

De tussenkomende partij erkent dat de minnelijke overeenkomst “voorziet in de bestendiging van de lopende procedures”. De tussenkomende partij is evenwel van mening dat dit enkel betekent dat de verzoekende partijen niet uitdrukkelijk afstand hebben gedaan van deze procedures, maar dat dit niet betekent dat de belangvereiste in hun hoofde niet meer moet worden onderzocht.

Tot slot wijst zij erop dat de verzoekende partijen in artikel 3 van de minnelijke overeenkomst verklaren dat zij afstand doen van de bezwaren en geen bijkomende rechtsmiddelen meer zullen indienen tegen de nieuwe stedenbouwkundige vergunning en de nieuwe milieuvergunning. Hierbij is de tussenkomende partij van oordeel dat het voorwerp van de aanvragen die geleid hebben tot deze nieuwe vergunningen *“voor een groot deel overeenstemmen met hetgeen wordt bestreden door de verzoekende partijen in de huidige procedure”*. In de milieuvergunning wordt bovendien voorzien in een veel grotere productiecapaciteit.

Tot slot merkt de tussenkomende partij nog op dat het Auditoraat bij de Raad van State heeft geadviseerd om het beroep tegen de milieuvergunning te verwerpen.

De tussenkomende partij besluit dan ook dat de voorliggende vordering onontvankelijk dient te worden verklaard bij gebrek aan een actueel en voortdurend belang.

4.

De verwerende partij heeft geen aanvullende nota ingediend.

5.

De verzoekende partijen zijn vooreerst verontwaardigd dat de beheersovereenkomsten worden voorgelegd, aangezien in de minnelijke overeenkomst wordt bepaald dat de lopende procedures bij de Raad van State en de Raad verder zullen worden gezet, en dat het feit dat de verzoekende partijen geen bezwaar zullen indienen tegen de milieuvergunning niet kan worden ingeroepen tijdens deze lopende procedures.

De verzoekende partijen repliceren vervolgens dat de essentie van het sluiten van de drie overeenkomsten erin bestond dat de tussenkomende partij uiteindelijk de voorwaarden van het BPA zou naleven, zoals onder meer de inrichting van een verplichte bufferzone op het eigendom van de verzoekende partijen. Daarnaast stellen de verzoekende partijen dat de beperkingen van het BPA, op grond waarvan de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de weigering van de stedenbouwkundige vergunning adviseerde, blijven bestaan los van het bestaan van de overeenkomsten.

Tot slot zijn de verzoekende partijen van oordeel dat hun actueel belang onveranderd blijft, aangezien zij allen eigenaar zijn van de aanpalende percelen en er ook wonen. Zij wijzen hierbij op de hinder en nadelen die zij zullen ondervinden door de bouw van de biovergistingsinstallatie.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden.

In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

Met de tussenkomenende partij merkt de Raad op dat het loutere nabuurschap, dan wel de beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot aanpalende percelen, op zich niet zonder meer kan volstaan om de verzoekende partijen het rechtens vereiste belang bij het voorliggende beroep te verschaffen.

Anderzijds stelt de Raad vast, en hiertoe kan de Raad uit de gegevens van het ganse verzoekschrift putten (dus ook uit het feitenrelaas en de middelen), dat de verzoekende partijen voldoende aannemelijk maken dat zij hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

De Raad merkt daarbij op dat met de bestreden beslissing de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor een biovergistingsinstallatie bij het bestaand bedrijf van de tussenkomenende partij met een capaciteit van 65.000 ton/jaar. Het betreft een inrichting die als hinderlijke inrichting van de eerste klasse is ingedeeld in bijlage I bij Vlare I. De indeling van de inrichting in de lijst van hinderlijke inrichtingen van Vlare I en de kwalificatie als inrichting klasse 1 (zijnde de meest hinderlijke), houdt in dat de regelgever er van uitgaat dat van deze inrichting enige (milieu)hinder kan uitgaan. Het opzet van het milieuvergunningsdecreet en de uitvoeringsbesluiten bestaat er in om deze hinder tot een aanvaardbaar niveau te beperken.

Het wordt niet betwist dat de verzoekende partijen allen wonen in het agrarisch gebied ten zuiden van het bedrijf van de tussenkomenende partij en dat hun eigendom onmiddellijk grenst aan de bedrijfsterreinen van de tussenkomenende partij. De verzoekende partijen stellen, zonder hierin tegengesproken te worden door de tussenkomenende of de verwerende partij, dat hun woningen op een 100-tal meter verwijderd zijn van de bedrijfsterreinen van de tussenkomenende partij.

De verzoekende partijen voeren in hun verzoekschrift aan dat zij “onaanvaardbare overlast” zullen ondervinden en dat er op de bouwplannen geen buffer wordt ingetekend t.a.v. agrarisch gebied ten zuiden van de inrichting waar zij wonen. Tevens verwijzen zij in het verzoekschrift met betrekking tot de ontsluiting van de bedrijfssite naar “verkeers-, tril- en geluidsoverlast”.

In hun wederantwoordnota wijzen de verzoekende partijen er nog bijkomend op dat hun eigendommen minder waard worden door de vergunde inrichting.

De Raad is, mede in het licht van de kwalificatie van de vergunde inrichting als een hinderlijke inrichting klasse 1 en gelet op de ligging van de woningen van de verzoekende partijen t.a.v. de inrichting, van oordeel dat de verzoekende partijen afdoende aannemelijk maken dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder en nadelen kunnen ondervinden door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

Voor de ontvankelijkheid van een beroep volstaat het niet dat het belang vaststaat bij de inleiding van de vordering. Een verzoekende partij moet gedurende de ganse procedure blijven getuigen van een voortdurend, ononderbroken en actueel belang. Uit het eventueel gegrond bevinden van de gevorderde vernietiging moet de verzoekende partijen nog een voordeel kunnen halen.

In tegenstelling tot hetgeen de tussenkomende partij opwerpt, kan uit de bijgebrachte overeenkomsten niet worden afgeleid dat de verzoekende partijen geen actueel belang meer hebben bij hun vordering.

Deze overeenkomsten strekken er enkel toe om de inrichting van een bufferzone ten zuiden van de inrichting, die merkwaardig genoeg volgens het bestemmingsplan van het BPA Spindor voor het overgrote deel op de eigendom van de verzoekende partijen wordt ingetekend, mogelijk te maken. Zoals de verzoekende partijen terecht opmerken, blijven de beperkingen van het BPA los van deze overeenkomsten bestaan.

In deze overeenkomsten wordt overigens uitdrukkelijk bepaald dat de lopende procedure voor de Raad tegen de bestreden stedenbouwkundige vergunning wordt voortgezet, en dat het feit dat de verzoekende partijen geen bezwaar maken tegen de nieuwe milieuvergunning niet kan worden ingeroepen in het kader van deze procedure. Zo wordt het volgende overeengekomen:

“ ...

Het bedrijf zal op haar beurt de lopende procedures bij de Raad van State en Raad voor Vergunningsbetwistingen haar rechtsgang laten verder zetten en de uitkomst ervan afwachten.

Zowel het bedrijf als de omwonenden nemen acte van het feit dat de nieuwe milieuvergunning (...) een goedkeuring inhoudt voor de verhoging van de biogasproductie (...) en een verhoging van de elektriciteitsproductie (...). De omwonenden wensen duidelijk te maken dat zij bezwaar blijven maken tegen beide verhogingen. Zij staan er op de lopende procedures bij de Raad van State en de Raad voor Vergunningsbetwistingen hun verder gevolg te laten kennen en het feit dat zij geen verdere bezwaren zullen indienen tegen hoger genoemde milieuvergunning kan dan ook niet ingeroepen worden tijdens deze procedures en kan hun kansen op het halen van gelijk niet ondermijnen.

...”

Uit de omstandigheid dat de verzoekende partijen zich hebben verbonden om afstand te doen van de bezwaren tegen de nieuwe stedenbouwkundige vergunningsaanvraag, kan geenszins worden afgeleid dat zij afstand doen van onderhavige vordering of dat zij hierdoor hun belang bij onderhavige vordering hebben verloren. In tegenstelling tot hetgeen de tussenkomende partij lijkt te beweren, heeft de nieuwe stedenbouwkundige vergunningsaanvraag een ander voorwerp dan de aanvraag die heeft geleid tot de bestreden beslissing. Deze nieuwe aanvraag betreft in hoofdzaak een uitbreiding van de bedrijfsgebouwen in functie van het opstarten van een nieuwe activiteit (met name de productie van synthetische garens), en heeft dus géén betrekking op de hier in het geding zijnde biovergistingsinstallatie.

Daarenboven kan uit de omstandigheid dat de verzoekende partijen geen bezwaren hebben ingediend of rechtsmiddelen hebben aangewend tegen de nieuwe milieuvergunning, zelfs al zou de productiecapaciteit van de biovergistingsinstallatie hiermee worden verhoogd, geenszins worden afgeleid dat de verzoekende partijen geen belang meer zouden hebben bij hun beroep tegen de stedenbouwkundige vergunning. Gelet op de wederkerige koppeling tussen de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning, kan een hinderlijke inrichting immers niet worden geëxploiteerd zolang deze inrichting niet definitief stedenbouwkundig vergund is. Als de stedenbouwkundige vergunning definitief wordt geweigerd, vervalt de verleende milieuvergunning van rechtswege. De verzoekende partijen behouden dus hun belang bij de gevorderde vernietiging van de stedenbouwkundige vergunning, ook al verzetten zij zich niet langer tegen de verleende milieuvergunning.

Om deze reden is het tenslotte ook niet relevant dat het Auditoraat bij de Raad van State geadviseerd heeft om het beroep tegen de milieuvergunning voor de biovergistingsinstallatie te verwerpen, en zoals op de openbare terechtzitting van 8 maart 2016 wordt opgemerkt, dat de Raad van State bij arrest van 30 januari 2014 (met nr. 226.270) intussen het beroep tegen deze milieuvergunning heeft verworpen.

De verzoekende partijen vertonen een voortdurende en ononderbroken belangstelling bij de behandeling van hun vordering, en de gevraagde vernietiging kan hun nog steeds tot voordeel strekken.

De exceptie van de tussenkommende partij is ongegrond.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen vragen de Raad het volgende:

“ ...

Gelet op deze en alle andere redenen verzoeken verzoekers u de bestreden beslissing te onderzoeken en het ingediende beroep bij de Bestendige Deputatie dd. 18.5.2012 alsnog in te willigen.

...”

2.

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partijen zodoende aansturen op een uitspraak van de Raad over de opportuniteit van de aan de tussenkommende partij verleende stedenbouwkundige vergunning, waarvoor de Raad niet bevoegd is.

De verwerende partij stelt onder verwijzing naar de VCRO dat de Raad bij wijze van arresten uitspraak doet over de beroepen tot vernietiging van een stedenbouwkundige vergunning, en de bestreden vergunningsbeslissing vernietigt wanneer die beslissing onregelmatig is.

De verwerende partij is daarom van mening dat de vordering als onontvankelijk moet worden afgewezen.

Beoordeling door de Raad

De Raad spreekt zich als administratief rechtscollege uit over beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen genomen in laatste aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning (artikel 4.8.2, eerste lid, 1° VCRO). Zo de Raad vaststelt dat de bestreden beslissing onregelmatig is, vernietigt hij deze beslissing (artikel 4.8.2, tweede lid VCRO).

Dit betekent dat een bij de Raad aanhangig gemaakt beroep minstens en in eerste instantie de vernietiging van een bestreden beslissing dient te bevatten. Ook in de memorie van toelichting wijst de decreetgever er trouwens op dat de Raad zich als administratief rechtscollege uitspreekt over annulatieberoepen (*Parl. St. VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, 195, nr. 570*).

Indien een partij derhalve beroep aantekent tegen een in laatste aanleg genomen bestuurlijke beslissing, zoals in casu, beoogt deze partij sowieso de vernietiging van deze beslissing.

Het door de verzoekende partij ingediende beroep, dient dus wél als een annulatieberoep te worden beschouwd.

De Raad merkt overigens op dat het opschrift van het verzoekschrift (“verzoekschrift tot vernietiging”) er geen twijfel kan over doen ontstaan dat de verzoekende partijen de vernietiging van de bestreden beslissing nastreven.

In zoverre echter de verzoekende partijen aan de Raad vragen om *“het ingediende beroep bij de Bestendige Deputatie dd. 18.5.2012 alsnog in te willigen”*, stelt de Raad vast dat dit onderdeel van het verzoekschrift manifest onontvankelijk is.

Zoals gezegd heeft de Raad immers, als administratief rechtscollege, enkel een annulatiebevoegdheid, waarbij hij in eerste instantie een legaliteitstoets zal uitvoeren en zich niet in de plaats mag stellen van de verwerende partij om tot een beoordeling van de aanvraag over te gaan. De Raad is dan ook niet bevoegd om zich in de plaats van de verwerende partij uit te spreken over het ingediende administratief beroep, noch om aan de verwerende partij een injunctie te geven om zich in deze of gene zin uit te spreken over dat beroep.

D. Schending van artikel 4.8.11, §3 VCRO en artikel 11 Procedurebesluit

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij voert onder verwijzing naar artikel 11, tweede lid, 7° van het Procedurebesluit aan dat er geen concrete middelen worden omschreven, maar dat er slechts een aantal punten worden opgeworpen waar men het niet mee eens is.

Voor een reeks punten stelt de verwerende partij vast dat de verzoekende partijen manifest in gebreke blijven de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, dan wel de wijze waarop deze worden geschonden, uiteen te zetten. Het beroep tot nietigverklaring moet voor wat betreft die punten als manifest onontvankelijk worden afgewezen.

2.

De tussenkomen partij voert onder verwijzing naar het oude artikel 4.8.16, §3, 5° VCRO aan dat het gehele verzoekschrift *“leest als een bezwaar of een administratief beroepschrift maar niet*

of nauwelijks duidt op welke wijze de verzoekende partijen van mening zijn dat het bestreden besluit de regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur zou schenden". De tussenkomende partij stelt dat zij de schending van de volgende rechtsnormen kan afleiden uit het verzoekschrift: de schending van het recht van verdediging, van de motiveringsplicht, van het beginsel van behoorlijk bestuur en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Zij stelt dat het middel niet ontvankelijk is in de mate de schending van de rechten van verdediging en van het beginsel van behoorlijk bestuur wordt ingeroepen. Enkel de onderdelen die steunen op een schending van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel kunnen volgens de tussenkomende partij door de Raad in aanmerking worden genomen.

Beoordeling door de Raad

Artikel 11, tweede lid, 7° van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: Procedurebesluit) bepaalt dat een verzoekschrift een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur moet bevatten, alsook een omschrijving van de wijze waarop de desbetreffende regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoeker geschonden worden.

Uit deze bepalingen volgt de Raad enkel bevoegd is om een vergunningsbeslissing te vernietigen, die strijdig is met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en dat het aan een verzoeker toekomt om in zijn verzoekschrift middelen te ontwikkelen die deze onregelmatigheid van de bestreden vergunningsbeslissing aantonen.

Hoewel met de verwerende en de tussenkomende partij moet worden vastgesteld dat het verzoekschrift verre van duidelijk is geredigeerd en niet uitdrukkelijk melding maakt van de rechtsmiddelen die de verzoekende partijen beogen aan te voeren, kunnen in de uiteenzetting "in rechte" toch rechtsmiddelen in de zin van artikel 11, tweede lid, 7° van het Procedurebesluit worden ontwaard, met name de schending van de rechten van verdediging, de schending van de motiveringsplicht en de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben zich daartegen ook verdedigd in hun antwoordnota resp. verzoekschrift tot tussenkomst, zodat zij het middel klaarblijkelijk ook in die zin hebben begrepen.

De exceptie die gesteund is op artikel 11, tweede lid, 7° van het Procedurebesluit is dan ook ongegrond.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – Enig Middel

Standpunt van de partijen

1.

In een enig middel zetten de verzoekende partijen uiteen dat de verwerende partij een beslissing heeft genomen die op verschillende punten volledig tegenstrijdig is met het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, en die geenszins rekening houdt met de bezwaren die de verzoekende partijen in hun beroepschrift hadden opgeworpen. De verzoekende partijen zien hierin een schending van de rechten van verdediging, van de motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partijen voeren aan dat er tijdens de hoorzitting, na het horen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, aan hen werd gezegd dat het niet meer nodig was om de argumenten uit hun beroepsschrift te herhalen omdat de aanvraag zoals zij voorlag onmogelijk kon aanvaard worden. De verzoekende partijen hebben zich naar eigen zeggen dan maar beperkt tot een beknopte weergave van hun bezwaren. Bij het lezen van de bestreden beslissing stellen de verzoekende partijen evenwel vast dat er geen rekening werd gehouden met hun bezwaren, zodat er sprake is van een schending van de rechten van verdediging en wellicht ook van "partijdigheid".

De verzoekende partijen zetten vervolgens uiteen op welke punten de bestreden beslissing geen rekening houdt met hun bezwaren en afwijkt van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

De verzoekende partijen voeren vooreerst aan dat geen rekening werd gehouden met het argument dat niet de tussenkomen partij zal overgaan tot de uitvoering van de stedenbouwkundige vergunning, maar wel een ander bedrijf (Bio Energie Europa uit 's Gravenwezel). De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar stelde in zijn andersluidend verslag dat het gaat om een nieuwe, afzonderlijke en volwaardige bedrijfscapaciteit, terwijl volgens het bestemmingsvoorschrift van het BPA enkel de bestemming en de uitbreiding van het bestaande bedrijf toegelaten is.

De verzoekende partijen stellen verder dat zij hebben geargumenteed dat volgens het BPA elke nieuwbouw minstens 5 meter van de perceelsgrens verwijderd dient te blijven en dat uit de plannen blijkt dat aan de achterkant de volledige breedte zal bebouwd worden tot op 1,5 meter en 2,58 meter van de perceelsgrens. De verzoekende partijen wijzen er op dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in zijn andersluidend verslag ook heeft gewezen op deze afwijking van de voorschriften van het BPA, en dat hij van mening is dat het geheel van afwijkingen dermate verregaand is dat het niet gaat om beperkte afwijkingen die overeenkomstig artikel 4.4.1 VCRO kunnen worden toegestaan. De verzoekende partijen stellen dat de verwerende partij haar beslissing niet motiveert maar de beroepen beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Peer zonder meer herneemt.

Daarbij aansluitend stellen de verzoekende partijen dat de installatie op een veel te kleine ruimte is ingeplant, waarbij de wettelijke afstanden niet gerespecteerd worden. De verzoekende partijen verwijzen naar het andersluidend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar waarin wordt gesteld dat de aanvraag een overdreven terreinbezetting inhoudt. De verwerende partij heeft dit bezwaar niet afdoende en zorgvuldig onderzocht, waarin de verzoekende partijen een schending van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel zien.

Verder stellen de verzoekende partijen dat, hoewel de inrichting van een bufferzone in het BPA als verplichting is opgenomen, tot op heden geen enkele aanplanting is gebeurd. De verzoekende partijen verwijzen naar het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar waarin wordt gesteld dat het dossier geen informatie verschaft betreffende de te realiseren bufferzone aan de zuidzijde van het bedrijf, die moet zorgen voor de ruimtelijke inpasbaarheid t.a.v. het agrarisch gebied en de daar aanwezige woningen.

De verzoekende partijen stellen ook nog dat de aanvraag voorziet in 3 of zelfs 4 toegangen tot het bedrijf, terwijl het BPA voorschrijft dat er slechts 2 toegangen tot het bedrijventerrein kunnen worden toegestaan. Het inplantingsplan werd na de hoorzitting aangepast, waarbij het aantal toegangen tot 2 beperkt wordt. De verzoekende partijen merken op dat zij nooit kennis hebben gekregen van het aangepaste plan, zodat de rechten van verdediging worden geschonden. Zij voeren tevens aan dat de toegang tot het bedrijf geenszins als een kennelijke bijkomstige zaak

kan worden beschouwd in de zin van artikel 4.3.1, §1 VCRO. De verwerende partij heeft nagelaten om haar beslissing op dit punt op een afdoende en deugdelijke wijze te motiveren.

Tenslotte voeren de verzoekende partijen nog aan dat de verwerende partij niet heeft geantwoord op het argument van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar *“dat niet voldaan is aan de voorwaarden voorzien in artikel 4.2.19 VCRO dat bepaalt dat voor kappingen in het openbaar bos een kapvergunning moet worden aangevraagd (...)”*. Er is ook niet gesproken over de erfdienstbaarheden (recht van doorgang en doorvaart) ook al hebben de verzoekende partijen hierop regelmatig aangedrongen dat deze uitgevoerd zouden worden.

2.

De verwerende partij stelt vooreerst dat de verzoekende partijen hun beweringen met betrekking tot het verloop van de hoorzitting met geen enkel bewijsstuk staven. Zij wijst er op dat de verzoekende partijen, bijgestaan door hun raadsman, tijdens de hoorzitting hun argumenten uit het beroepsschrift hebben kunnen toelichten. De verwerende partij stelt verder dat de verplichting voor het bestuur om de rechten van verdediging na te leven enkel geldt in tuchtzaken, wat hier niet het geval is.

De verwerende partij stelt dat het middelonderdeel met betrekking tot het onderscheid tussen de aanvrager en de toekomstige exploitant onontvankelijk is, nu de verzoekende partijen ter zake geen concrete schending van regelgeving aanvoeren, laat staan van de wijze waarop deze zou worden geschonden.

De verwerende partij stelt verder dat het middelonderdeel dat betrekking heeft op de buffer niet onvankelijk is, nu de verzoekende partijen geen omschrijving geven van de geschonden geachte regelgeving. In zoverre dit onderdeel als een schending van de motiveringsplicht moet worden begrepen, stelt de verwerende partij dat de verzoekende partijen niet aangeven of de formele dan wel de materiële motiveringsplicht wordt bedoeld.

Het middelonderdeel is minstens ongegrond volgens de verwerende partij, gelet op de in de bestreden beslissing opgenomen motivering. De verwerende partij merkt verder op dat de vergunning slechts werd verleend onder de voorwaarde dat het op het inplantingsplan ingetkend groenscherm moet worden aangelegd binnen 3 jaar na afgifte van de vergunning en nadat het inplantingsplan beperkt werd aangepast in die zin dat de verharding aan de zijde van het agrarisch gebied werd beperkt zodat deze in overeenstemming is met het BPA. De verwerende partij verwijst tevens naar het devolutief karakter van het administratief beroep, en stelt dat zij een nieuwe beslissing met een eigen motivering heeft genomen en dat zij het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Peer niet heeft gekopieerd.

In zoverre de verzoekende partijen stellen dat er tot op heden geen enkele aanplanting is gebeurd en dat de afgifte van een vergunning in die omstandigheden geen voorbeeld van “behoorlijk bestuur” is, merkt de verwerende partij op dat niet wordt verduidelijkt welk beginsel van behoorlijk bestuur zou zijn geschonden zodat het onderdeel niet onvankelijk is.

De verwerende partij stelt verder dat het middelonderdeel met betrekking tot de toegangen van het bedrijf en de aanpassing van de plannen niet onvankelijk is in zoverre de verzoekende partijen in het algemeen de schending inroepen van “de beginselen van behoorlijk bestuur”. Van een schending van de rechten van verdediging is volgens de verwerende partij overigens geen sprake, nu de verplichting voor het bestuur om de rechten van verdediging na te leven enkel geldt in tuchtzaken, wat hier niet het geval is. De verwerende partij wijst er verder op dat de beperkte aanpassing van het inplantingsplan door het aantal toegangen tot het bedrijfsterrein te herleiden tot 2 precies tegemoetkomt aan de bezwaren van de verzoekende partijen.

De verwerende partij stelt verder dat de verzoekende partijen geen belang hebben bij het middelonderdeel in zoverre hierin wordt aangevoerd dat de planaanpassing geen betrekking heeft op kennelijk bijkomstige zaken. De verwerende partij is hiermee precies tegemoet gekomen aan de bezwaren van de verzoekende partijen. Het middelonderdeel is om die reden niet ontvankelijk. De verwerende partij stelt verder dat het middelonderdeel minstens ongegrond is, nu niet kan worden betwist dat een aanpassing van het inplantingsplan waardoor het aantal toegangen beperkt wordt tot 2, slechts een kennelijk bijkomstige zaak is in de zin van artikel 4.3.1, §1, laatste lid VCRO.

De verwerende partij stelt verder dat de verzoekende partijen ten onrechte verwijzen naar het advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar dat onder meer betrekking heeft op beperkte afwijkingen op het BPA Spindor in de zin van artikel 4.4.1 VCRO. Het herleiden van het aantal toegangswegen tot 2 heeft geen betrekking op een beperkte afwijking van de stedenbouwkundige voorschriften van het BPA in de zin van artikel 4.4.1 VCRO, maar wel op een beperkte wijziging van de plannen in de zin van artikel 4.3.1, laatste lid VCRO. Aangezien de omschrijving van de wijze waarop de regelgeving zou zijn geschonden berust op een foutieve lezing en interpretatie van het bestreden besluit, moet het onderdeel als onontvankelijk worden afgewezen. Het middelonderdeel is minstens ongegrond, nu de verwerende partij wel op een omstandige wijze heeft gemotiveerd waarom de planaanpassing ter zake aanvaardbaar is.

Wat betreft het argument van de overdreven terreinbezetting stelt de verwerende partij dat er geen sprake is van een schending van de formele motiveringsplicht gelet op de omstandige motivering van de bestreden beslissing. Evenmin is er sprake van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, nu uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij wel degelijk is ingegaan op het aspect van de terreinbezetting. Tenslotte verwijst de verwerende partij naar het voorwaardelijk gunstig advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van 22 maart 2012 en het voorwaardelijk gunstig advies van het Agentschap voor Natuur en Bos van 30 januari 2012.

Met betrekking tot het argument dat de verwerende partij niet heeft geantwoord op de door de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar vastgestelde schending van artikel 4.2.19 VCRO, stelt de verwerende partij nog dat zij, ter voldoening van de motiveringsplicht, er niet toe gehouden is om alle tot staving van het administratief beroep aangevoerde middelen of argumenten rechtstreeks en punt per punt te beantwoorden. Verder stelt de verwerende partij dat, in tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partijen beweren, artikel 4.2.19 VCRO geen enkele bepaling bevat aangaande een beweerdelijk vereiste kapmachtiging voor kappingen in een openbaar bos. De uiteenzetting van de verzoekende partijen berust op een foutieve lezing van artikel 4.2.19 VCRO, waardoor dit onderdeel als ongegrond moet worden afgewezen. De verwerende partij merkt verder op dat het bezwaar van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar betreffende de voorafgaande kapvergunning betrekking heeft op een voorwaarde die door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Peer werd opgelegd, doch die niet door de verwerende partij werd hernomen in de bestreden beslissing. Aangezien de desbetreffende voorwaarde niet werd hernomen door de verwerende partij, diende er ook niet verder ingegaan te worden op dit bezwaar van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

Wat tenslotte het argument met betrekking tot de erfdienstbaarheden van doorgang en doorvaart betreft, herinnert de verwerende partij er aan dat het niet tot de bevoegdheid van de verwerende partij, laat staan van de Raad, behoort om uitspraak te doen over burgerlijke rechten dan wel om uitspraak te doen over betwistingen van zakelijke rechten.

3.

De tussenkomende partij voert vooreerst aan dat de verzoekende partijen het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar niet bijbrengen in hun stukkenbundel, zodat er niet kan worden nagegaan wat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar dan wel zou geadviseerd hebben op de hoorzitting.

Daargelaten de vaststelling dat de verzoekende partijen niet slagen in de op hun rustende bewijslast, stelt de tussenkomende partij dat het perfect normaal is dat het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar kan verschillen van de uiteindelijke beslissing van de verwerende partij. De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar is enkel een adviesorgaan en laat de beoordelingsbevoegdheid van de verwerende partij onverlet.

De tussenkomende partij stelt dat een schending van de rechten van verdediging niet op ontvankelijke wijze kunnen worden opgeworpen voor de Raad. Bovendien zijn de rechten van verdediging van de verzoekende partijen niet in het gedrang gekomen; zij hebben een administratief beroep ingediend en hebben hun standpunt kenbaar gemaakt op de hoorzitting.

De aantijging dat de verwerende partij zich zou hebben laten leiden door partijdigheid, is volgens de tussenkomende partij niet bewezen. Uit niets blijkt dat de verwerende partij het beginsel van het verbod van machtsafwending zou hebben geschonden, wat overigens ook niet wordt opgeworpen door de verzoekende partijen.

De tussenkomende partij betwist verder dat Bio Energie Europa de installatie zal uitbaten, en stelt dat het geen enkele relevantie heeft wie juist de uitbating van de vergistingsinstallatie voor zijn rekening neemt. De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing uitdrukkelijk dat het bestaande bedrijf mag uitbreiden. Voor het overige is er in het BPA volgens de tussenkomende partij geen bepaling te vinden die zou verbieden dat nieuwe bedrijfsactiviteiten worden ontwikkeld.

De tussenkomende partij stelt verder dat de kritiek van de verzoekende partijen met betrekking tot de inplanting van constructies op minder dan 5 meter van de perceelsgrenzen kadert in de schending van de motiveringsplicht, en dat de verwerende partij motiveert dat er voor de afmetingen een afwijking wordt toegestaan op de voorschriften van het BPA. De verwerende partij is van mening dat het project een aanvaardbaar ruimtegebruik inhoudt en dat de geringe afstand tot de perceelsgrenzen zich enkel voordoet ten opzichte van de belendende percelen die met bos bezet zijn en die volgens het BPA tot bufferzone zijn bestemd.

De kritiek dat de verwerende partij haar beslissing op dit punt niet motiveert, mist volgens de tussenkomende partij duidelijk feitelijke grondslag. Het bestreden besluit wijdt duidelijk verschillende motieven aan de beperkte afwijking van het BPA, zodat de motiveringsplicht niet geschonden is.

De tussenkomende partij stelt verder dat de verzoekende partijen geen enkel belang hebben bij het opwerpen van dit middelonderdeel, nu hun eigendommen niet grenzen aan de zijde waar wordt gebouwd tot op 1,5 en 2,58 meter van de perceelsgrenzen. Het welslagen van het middel strekt de verzoekende partijen niet tot een voordeel, zodat het middel onontvankelijk is.

De tussenkomende partij stelt met betrekking tot de groenbuffer nog dat de verzoekende partijen geen kopie van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar bijbrengen, en dat zij niet verduidelijken op grond van welke bepaling de tussenkomende partij gehouden is tot de aanleg van een bufferzone. De verwerende partij kan enkel oordelen over de aanvraag zoals deze aan haar wordt voorgelegd. De controle op de aanleg van groenstroken komt niet toe aan

de verwerende partij maar wel aan de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur. De verwerende partij heeft in de bestreden beslissing enkel de voorwaarde opgelegd dat het groenscherm zoals ingetekend op het inplantingsplan moet worden aangelegd binnen 3 jaar en dat een bankwaarborg moet worden verstrekt, hetgeen zeer gebruikelijk is bij het afleveren van vergunningen voor aanvragen die hinder kunnen genereren voor hun omgeving.

Wat betreft de aanpassing van het inplantingsplan stelt de tussenkomende partij dat het recht van verdediging waarvan de verzoekende partijen de schending inroepen, niet van toepassing is op een administratieve beroepsprocedure waarbij wordt geoordeeld over stedenbouwkundige vergunningsaanvragen. De verzoekende partijen hebben hun bezwaren over de aanvraag kenbaar kunnen maken, en tonen niet aan dat zij andere bezwaren zouden hebben ingediend tegen een aangepast inplantingsplan met andere toegangen.

De tussenkomende partij stelt verder dat de verwerende partij heeft geoordeeld dat een beperkte aanpassing van de plannen mogelijk is, dat de aanpassingen betrekking heeft op kennelijk bijkomstige zaken en dat de aanpassingen tegemoet komen aan de eerdere bezwaren en de oorspronkelijke aanvraag in essentie niet wijzigen. De kritiek van de verzoekende partijen kan enkel worden gekaderd in een opgeworpen schending van de formele motiveringsplicht. Het bestreden besluit bevat volgens de tussenkomende partij verschillende motieven die de beslissing kunnen schragen, zodat er voldaan is aan artikel 2 en 3 van de formele motiveringswet.

De tussenkomende partij stelt verder, onder verwijzing naar een aantal arresten van de Raad van State, dat de visie van de verwerende partij correct is, nu de planaanpassingen louter bijkomstigheden zijn.

Wat betreft het argument van de overdreven terreinbezetting, herhaalt de tussenkomende partij dat de verzoekende partijen niet slagen in de bewijslast omdat zij het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar niet bijbrengen. De verwerende partij kan ook zeer eenvoudig voorbijgaan aan het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, aangezien het geen bindend advies vormt.

De tussenkomende partij stelt dat de verwerende partij wel degelijk is ingegaan op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar door te overwegen dat het project een "aanvaardbaar ruimtegebruik" inhoudt voor het bestaande aanwezige bedrijf. Het zorgvuldigheidsbeginsel vereist niet dat punt per punt moet worden geantwoord op een andersluidend advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. Deze kritiek van de verzoekende partijen kadert volgens de tussenkomende partij eerder binnen de schending van de motiveringsplicht, maar deze rechtsnorm wordt volgens de tussenkomende partij niet opgeworpen in dit middelonderdeel.

De tussenkomende partij stelt tenslotte dat uit artikel 4.2.19 VCRO blijkt dat de voorwaarde in toepassing van artikel 90bis van het Bosdecreet van rechtswege van toepassing is op stedenbouwkundige vergunningen indien de vergunning ook de kapping in een openbaar bos veronderstelt. De verwerende partij heeft het zorgvuldigheidsbeginsel niet geschonden volgens de tussenkomende partij.

Beoordeling door de Raad

1.

In een enig middel voeren de verzoekende partijen in essentie aan dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in een negatief verslag van 16 juli 2012 heeft geadviseerd om

hun beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren, en dat de verwerende partij zonder afdoende en zorgvuldige motivering is afgeweken van dit verslag en toch de stedenbouwkundige vergunning heeft verleend ondanks de in het verslag opgeworpen bezwaren.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan. Dit betekent onder meer dat die motieven steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

De artikelen 2 en 3 van de motiveringswet verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dit op een afdoende wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met het besluit te maken moet hebben en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om het besluit te dragen. De vergunningverlenende overheid is evenwel niet verplicht om op elk aangehaald argument afzonderlijk en punt per punt te antwoorden.

De belangrijkste bestaansreden van de formele motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan deze werd genomen, zodat kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is het besluit met een annulatieberoep te bestrijden.

Deze redengeving moet des te concreter en preciezer zijn wanneer de beslissing afwijkt van een voorafgaand advies, ook al is dit niet bindend, dat op duidelijke en concrete elementen is gesteund. In een dergelijk geval mag de overheid zich niet beperken tot een niet gemotiveerd tegenspreken van het advies, maar moet zij integendeel duidelijk maken waarom zij van oordeel is dat zij de argumenten waarop de adviesverlenende instantie zich steunt, niet kan volgen.

2.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in zijn verslag van 16 juli 2012 stelt dat het ontwerp op verschillende punten niet in overeenstemming is met de stedenbouwkundige voorschriften van het BPA Spindor, en dat het geheel van niet beantwoorden aan de voorschriften dermate verregaand is dat het niet kan worden beschouwd als meerdere beperkte afwijkingen die overeenkomstig artikel 4.4.1 VCRO kunnen worden toegestaan.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar heeft er met name op gewezen dat het niet duidelijk is of het in casu nog gaat over hetzelfde bestaande bedrijf, dat de constructies op minder dan 5 meter van de perceelsgrens/bufferzone worden ingeplant, dat er vier toegangen tot het bedrijf bestaan in plaats van maximaal twee en dat het aanvraagdossier onvoldoende informatie bevat met betrekking tot de te realiseren bufferzone aan de zuidzijde van het bedrijf.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij een aantal van de afwijkingen op de stedenbouwkundige voorschriften van het toepasselijke BPA Spindor heeft weggeschreven door de volgende vergunningsvoorwaarden op te leggen:

- De biovergistingsinstallatie moet één bedrijfseenheid vormen met het bestaande bedrijf;
- Het groenscherm ingetekend op het inplantingsplan moet worden aangelegd binnen 3 jaar na afgifte van de vergunning; de bouwheer stelt een bankwaarborg ten bedrage van 2.226 euro tot zekerheid van de opgelegde plantverplichtingen;

- De groenstrook in de representatieve voortuinstrook mag op maximaal twee plaatsen, met elk een breedte van maximaal 5 meter onderbroken worden overeenkomstig de aanduidingen op het aangepast inplantingsplan.
- Het voorwaardelijk gunstig advies van de Brandweer Bree wordt strikt nageleefd.

3.

De verzoekende partijen stellen in het middel onder meer dat de verwerende partij zonder afdoende motivering voorbijgaat aan de vaststelling door de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar dat de aanvraag afwijkt van de stedenbouwkundige voorschriften van het BPA Spindor met betrekking tot de te respecteren afstand t.o.v. de bufferzone (min. 5 meter).

De tussenkomen partij kan niet worden bijgetreden wanneer zij stelt dat de verzoekende partijen geen belang hebben bij dit middelonderdeel omdat hun eigendommen niet grenzen aan de zijde waar gebouwd wordt tot op 1,5 en 2,58 meter van de bufferzone. Het volstaat om op te merken dat, ingeval er een minimale afstand van 5 meter t.a.v. de bufferzone moet worden aangehouden zoals het BPA Spindor voorschrijft, er geen biovergistingsinstallatie meer kan worden ingeplant op de desbetreffende locatie, of minstens geen biovergistingsinstallatie met dezelfde omvang als deze die werd vergund met de bestreden beslissing. De verzoekende partijen hebben dan ook onmiskenbaar een belang bij het middelonderdeel.

De Raad stelt vast dat het niet betwist wordt dat het ontwerp ook na aanpassing nog steeds afwijkt van de stedenbouwkundige voorschriften van het BPA Spindor voor wat betreft de geringe afstand tot de perceelsgrenzen.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar stelt in zijn verslag van 16 juli 2012 met name vast dat de drie opslagbassins op amper 1,50 meter van de bufferzone worden ingeplant, en de loods op een afstand die varieert 1,50 meter tot 2,58 meter van de bufferzone, terwijl er volgens artikel 5.2.1 van de stedenbouwkundige voorschriften van het BPA steeds een afstand van 5 meter dient te worden gerespecteerd t.o.v. de bufferzone.

Het desbetreffende artikel 5.2.1 van het BPA Spindor luidt als volgt:

“De inplanting van gebouwen en constructies dient te gebeuren binnen de grafisch aangeduide zone op het plan. Er dient steeds een afstand van min. 5 meter gerespecteerd te worden t.o.v. de bufferzone (Art. 7) aangeduid op het bestemmingsplan.

Bij het inplanten van de nieuwe constructies dient er rekening te worden gehouden met de toegankelijkheid voor de hulpdiensten (brandweer, ...).”

In de Memorie van Toelichting wordt verduidelijkt dat deze minimaal te respecteren strook rondom de bedrijfsgebouwen *“in functie van de toegankelijkheid voor de hulpdiensten”* wordt ingesteld.

De verwerende partij rechtvaardigt de afwijking op dit stedenbouwkundig voorschrift als volgt in de bestreden beslissing:

“Overwegende dat de deputatie van oordeel is dat het project een aanvaardbaar ruimtegebruik inhoudt voor het bestaande aanwezige bedrijf, dat wil investeren in een alternatieve energievoorziening; dat verder de geringe afstand tot de perceelsgrens zich slechts voordoet ten opzichte van de belendende percelen, met bos bezet; dat deze percelen in het BPA als bufferzone zijn bestemd; dat om die reden de voorgestelde inplanting wel kan worden aangenomen;”

Verder stelt zij dat het voorgestelde ontwerp “*slechts in beperkte mate*” afwijkt van de bouwmogelijkheden die ter plaatse gelden krachtens het BPA.

Uit deze overwegingen leidt de Raad af dat de verwerende partij, in tegenstelling tot de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, van mening is dat het wél gaat om een “beperkte afwijking” op de voorschriften van het BPA Spindor die in toepassing van artikel 4.4.1 VCRO kan worden toegestaan.

Wanneer de verwerende partij afwijkt van het negatieve verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en oordeelt dat de afwijkingen wel beperkt te noemen is, vereisen de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel dat zij haar beslissing op dit punt des te concreter en zorgvuldiger motiveert.

De Raad is van oordeel dat de verwerende partij niet afdoende en zorgvuldig heeft gemotiveerd waarom de afwijking op de stedenbouwkundige voorschriften van het BPA met betrekking tot de minimaal te respecteren afstand tot de perceelsgrens kan worden beschouwd als een “beperkte afwijking” die kan worden vergund op grond van artikel 4.4.1 VCRO.

Op grond van artikel 4.4.1 VCRO kunnen er in een vergunning, na openbaar onderzoek, “beperkte afwijkingen” worden toegestaan op stedenbouwkundige voorschriften (en verkavelingsvoorschriften) met betrekking tot perceelsafmetingen, de afmetingen en inplanting van constructies, de dakvorm en de gebruikte materialen. Dit artikel bepaalt verder uitdrukkelijk dat afwijkingen niet kunnen worden toegestaan voor wat betreft de bestemming, de maximaal mogelijke vloerterreinindex en het aantal bouwlagen.

Aangezien het hier een afwijkingsbepaling betreft, dient deze restrictief geïnterpreteerd te worden.

De vergunningverlenende overheid die toepassing maakt van artikel 4.4.1 VCRO, dient na te gaan of de afwijking van de stedenbouwkundige voorschriften kan worden beschouwd als een “beperkte afwijking”.

De verwerende partij motiveert de afwijking op grond van het gegeven dat de geringe afstand tot de perceelsgrenzen zich slechts voordoet ten opzichte van de belendende percelen die met bos zijn bezet, dewelke in het BPA als bufferzone zijn bestemd. Deze motivering kan uiteraard niet doorgaan als een voldoende motivering op het vlak van het beperkt karakter van de afwijking, nu het desbetreffende voorschrift net een minimaal te respecteren afstand instelt t.a.v. deze bufferzone.

Artikel 4.4.1 VCRO laat enkel “beperkte afwijkingen” toe, en maakt het bijgevolg niet mogelijk om af te wijken van *essentiële gegevens* van het plan, ook al hebben deze betrekking op de inplanting van constructies. Aangezien de minimaal te respecteren afstand t.o.v. de bufferzone volgens de Memorie van Toelichting bij het BPA Spindor ingegeven is in functie van de toegankelijkheid voor de hulpdiensten, kan de verwerende partij er niet zonder meer van uitgaan dat het hier slechts een beperkte afwijking betreft.

De Raad merkt daarenboven op dat het voorschrift dat een verplichte afstand t.o.v. bufferzone oplegt, in essentie een bouwvrije strook instelt, en aldus als een bestemmingsvoorschrift moet worden beschouwd. Artikel 4.4.1 VCRO bepaalt evenwel uitdrukkelijk dat er geen afwijking kan worden toegestaan voor wat betreft de bestemming.

De Raad komt dan ook tot het noodzakelijke besluit dat de verwerende partij niet op afdoende en zorgvuldige wijze gemotiveerd heeft waarom de toegestane afwijking – in weerwil van het standpunt van het provinciale stedenbouwkundige ambtenaar – toch een beperkte afwijking betreft die op grond van artikel 4.4.1 VCRO kan worden vergund.

Het middelonderdeel is dan ook gegrond in zoverre hierin de schending van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt ingeroepen.

4.

De verzoekende partij stelt in het middel eveneens dat in het BPA Spindor de aanleg van een bufferzone verplicht wordt gesteld, dat op datum van indiening van de vordering geen enkele aanplanting is gebeurd, dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar heeft opgemerkt dat het aanvraagdossier voor wat betreft de zuidzijde geen informatie verschaft en dat de verwerende partij toch de vergunning heeft verleend.

Het standpunt van de verwerende partij dat het middelonderdeel onontvankelijk is omdat er geen omschrijving wordt gegeven van de geschonden geachte regelgeving en de wijze waarop deze wordt geschonden, kan niet worden bijgetreden. Hoewel de verzoekende partijen inderdaad verwijzen naar een gebrek aan “behoorlijk bestuur”, hetgeen inderdaad te vaag is ter adstructie van een middel, is het duidelijk dat de verzoekende partij eveneens de schending van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel inroepen. Het middelonderdeel is ontvankelijk.

De Raad stelt verder vast dat de verwerende partij niet afdoende en zorgvuldig heeft gemotiveerd waarom zij afwijkt van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 16 juli 2012 op het vlak van de strijdigheid van het ontwerp met de stedenbouwkundige voorschriften van het BPA Spindor inzake de bufferzone.

De relevante bepalingen van het desbetreffende artikel 7.2 (Bufferzone) van de stedenbouwkundige voorschriften van het BPA Spindor luiden als volgt:

“Deze zone dient te worden ingericht met een dichte groenstructuur die een breedte heeft zoals aangegeven op het bestemmingsplan en bestaat uit streekeigen bomen, struiken en heesters en een minimum hoogte van 2,50 meter heeft. De ruimtelijke en visuele afscheiding moet gedurende het ganse jaar (ook in de winter) voldoende gegarandeerd worden. De buffer wordt gelaagd opgebouwd. Dit wil zeggen dat er verschillende lagen in onderscheiden worden die in elkaar over gaan: een bodembedekkende laag, heestermassieven en hoogstammig groen. Het integreren van een sloot en/of opgehoogde wal ter versterking van de bufferfunctie, is toegelaten.

Een differentiatie van de inrichting van deze bufferzone wordt vooropgesteld:

- ...
- *Grenzend aan het agrarisch gebied: de bufferzone dient aan te sluiten bij het karakter van het agrarisch gebied. Het is toegelaten de inrichting van de buffer over de breedte te differentiëren, vb. een correct gedimensioneerde, begroeide geluidswal op het bedrijfsperceel, weiland met hoogstambomen op het agrarisch gebied.*
- ...”

Het bestemmingsplan van het BPA Spindor legt aan de zuidzijde van de bedrijfsgebouwen (richting agrarisch gebied en daarin gelegen woningen van verzoekende partijen) een bufferzone op van 25 meter breed resp. 8 meter breed ter hoogte van de circulatiezone (Art. 8). De Raad

stelt daarbij vast dat merkwaardig genoeg deze bufferzone voor het overgrote deel wordt ingetekend buiten de bedrijfspercelen, o.a. op de aanpalende percelen van de verzoekende partijen die volgens het gewestplan in agrarisch gebied zijn gelegen.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar heeft in zijn negatief verslag van 16 juli 2012 opgemerkt dat het dossier geen informatie verschaft over de te realiseren bufferzone aan de zuidzijde van het bedrijf, die moet zorgen voor de ruimtelijke inpassing van het bedrijf ten opzichte van het agrarisch gebied en de daarin gelegen woningen van de verzoekende partijen:

“ ...

De enige informatie op het inplantingsplan betreffende de aanleg van de bufferzone is de strook links achter op het perceel, meer specifiek een ‘begroeide grondnam’.

Betreffende de te realiseren bufferzone aan zuidzijde van het bedrijf, die moet zorgen voor een ruimtelijke inpasbaarheid ten opzichte van het agrarisch gebied en de daar aanwezige woningen, verschaft het dossier geen informatie.

...”

De verwerende partij antwoordt hierop in de bestreden beslissing dat *“de verharding aan de zuidzijde van het bedrijf (aan de zijde van het agrarisch gebied) dient beperkt te blijven zodat ze in overeenstemming is met het BPA en de aanleg van een bufferzone hier niet in het gedrang wordt gebracht”*.

Verder legt de verwerende partij uitdrukkelijk de volgende vergunningsvoorwaarde op:

“ ...

- *het groenscherm ingetekend op het inplantingsplan aangelegd wordt binnen 3 jaar na afgifte van onderhavige stedenbouwkundige vergunning; dat tot zekerheid van de opgelegde plantverplichting de bouwheer een bankwaarborg ten bedrage van 2226 euro stelt;*

...”

De Raad stelt evenwel vast dat op het (aangepaste) inplantingsplan enkel een beperkte “Bufferstrook te voorzien van begroeide grondnam” ingetekend staat links achter op het perceel, maar dat er geen enkele bufferzone wordt ingetekend ten zuiden van de bedrijfsgebouwen (richting het agrarisch gebied en de daarin gelegen woningen van de verzoekende partijen).

De opgelegde vergunningsvoorwaarde kan in dit opzicht evenmin soelaas bieden, nu hierin enkel een plantverplichting met bankwaarborg wordt opgelegd voor het (beperkte) groenscherm ingetekend op het inplantingsplan.

De overweging dat *“de verharding aan de zuidzijde van het bedrijf (aan de zijde van het agrarisch gebied) dient beperkt te blijven zodat ze in overeenstemming is met het BPA en de aanleg van een bufferzone hier niet in het gedrang wordt gebracht”*, kan in dit opzicht evenmin volstaan. De beperking van verharding aan de zuidzijde van het bedrijf houdt uiteraard geen garantie in dat de bufferzone ook daadwerkelijk wordt ingericht zoals voorgeschreven door artikel 7.2 van het BPA Spindor.

De Raad kan enkel vaststellen dat op het (aangepast) inplantingsplan geen enkele bufferzone wordt ingetekend langs de zuidzijde van het bedrijf, en dat het administratief dossier evenmin een beplantingsplan in die zin bevat. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt niet dat de verwerende partij concreet en zorgvuldig heeft onderzocht of de aanvraag voldoet aan de

voorschriften van het BPA Spindor op het vlak van de groenbuffer ten zuiden van de bedrijfsgebouwen.

De stelling van de tussenkomende partij dat de verwerende partij enkel kan oordelen over een aanvraag zoals deze aan haar wordt voorgelegd door de aanvrager, en dat de vraag of er een groenscherm is gerealiseerd conform de voorschriften van het BPA een kwestie van handhaving betreft, kan niet worden bijgetreden. Het komt aan de verwerende partij toe om te onderzoeken of de aanvraag in overeenstemming is met de verordenende voorschriften van het BPA, en gelet op het negatief verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar diende de verwerende partij haar beslissing op dit punt des te zorgvuldiger en preciezer te motiveren.

De omstandigheid dat het bedrijf naderhand op 10 juli 2013 met de verzoekende partijen zogenaamde “beheersovereenkomsten” heeft gesloten voor de aanleg en het onderhoud van een bufferzone op de percelen in eigendom van laatstgenoemden, doet aan deze vaststelling geen afbreuk. Deze beheersovereenkomsten dateren immers van na de datum van de afgifte van de bestreden beslissing, en maakten dus geen deel uit van het aanvraagdossier waarop de verwerende partij acht kon slaan. Nog afgezien van de vaststelling dat deze beheersovereenkomsten weinig gedetailleerd zijn en niet toelaten om na te gaan of de bedoelde bufferzone voldoet aan de inrichtingsvoorschriften van artikel 7.2 van het BPA Spindor, komt het de Raad niet toe om vooruit te lopen op de beoordeling door de verwerende partij.

De Raad besluit dan ook dat de verwerende partij niet afdoende en zorgvuldig heeft gemotiveerd waarom zij is afgeweken van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 16 juli 2012 op het vlak van de bufferzone aan de zuidzijde van de bedrijfsgebouwen.

Het middelonderdeel is in de aangegeven mate gegrond.

5.

De overige middelonderdelen worden niet onderzocht, nu dit niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv SPINDOR 1973 is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk in de mate de verzoekende partijen de vernietiging van de bestreden beslissing vragen, en onontvankelijk voor het meer gevraagde.
3. Het beroep is gegrond.
4. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 30 augustus 2012, waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de nieuwbouw van een biovergistingsinstallatie bij een bestaand industrieel bedrijf op een perceel gelegen te 3990 Grote-Brogel, Kaullillerweg 119 en met kadastrale omschrijving sectie A, nrs. 94M2, 94S, 94Z en 137H.
5. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partijen en dit binnen een vervaltermijn van vier maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
6. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 1.050 euro, ten laste van de verwerende partij.
7. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 10 mei 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vijfde kamer, samengesteld uit:

Pieter Jan VERVOORT, voorzitter van de vijfde kamer,
met bijstand van

Thibault PARENT, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Thibault PARENT

Pieter Jan VERVOORT